Ετος 1ον — ΜΥΤΙΛΗΝΗ, ΤΡΙΤΗ 13 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1912 — Αριθ. 112

ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ & ΙΔΙΟΚΤΗΤΑΙ
ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ Χ. ΣΑΜΑΡΙΔΗΣ δ. ν.
ΤΙΜΟΘΕΟΣ Κ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Οδός Μητροπόλεως

Τηλεγραφική Διεύθυνσις:
«LAΪCOS AGHON» — METELIN

Τιμή εκάστου φύλλου λεπτά 5

ΛΑΪΚΟΣ ΑΓΩΝ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΤΩΝ ΛΑΪΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ετησία εν Μυτιλήνη	Δραχμάς	18
» » τη νήσω και τη Ελλάδι	»	22
» » τω εξωτερικώ	Φράγκα	30

Εξάμηνος αναλόγως

Πάσα απόδειξις πληρωμής μη φέρουσα την σφραγίδα της εφημερίδος και τας υπογραφάς των διευθυντών θεωρείται άκυρος.

Δημοσιεύσεις κατ' αποκοπήν

ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑΙ ΤΗΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΩΣ ΠΛΩΜΑΡΙΟΥ

ΜΙΑ ΠΑΡΑΦΩΝΙΑ

Την γενικήν χαράν και αγαλλίασιν, η οποία συνέχει τας καρδίας όλων των Μυτιληναίων διά την ανέλπιστον ευτυχίαν της απελευθερώσεώς των, ήλθε να σκιάση ελαφρώς έστω εν έκτροπον, το οποίον όσον και αν είναι μονομερές, όσον και αν ήτο αναπόφευκτον, ηλπίζομεν εν τούτοις όλοι ότι θα απεφεύγετο.

Εις όλας τας κοινωνίας βεβαίως υπάρχουν κακοποιά στοιχεία, τα οποία καραδοκούν τοιαύτας τινάς περιστάσεις, όπως εξασκήσουν τας ατίμους διαθέσεις των.

Προκειμένου όμως διά την Μυτιλήνην μας, ηλπίζομεν ότι δεν θα ευρίσκετο ουδέ εις τόσον πεπωρωμένος την συνείδησιν, εις του οποίου την καρδίαν κατά την τόσον χαρμόσυνον διά τον Ελληνισμόν ολόκληρον ημέραν, να εμφωλοχωρήση άλλο αίσθημα πλην του της φιλοπατρίας, πλην του ενθουσιασμού, πλην της αγαλλιάσεως επί τη απελευθερώσει μας από του επαράτου τουρκικού ζυγού.

Ευρέθησαν εν τούτοις δύο άτομα τα οποία εις ουδέν λογισθέντα τας προς το Ελληνικόν όνομα υποχρεώσεις των υπό την πρόφασιν του δήθεν μίσους κατά των Τούρκων ηθέλησαν να επιτεθούν και να κακοποιήσωσιν αυτούς.

Και πότε;

Κατά την στιγμήν, κατά την οποίαν ο ελευθερωτής στρατός διά του Διοικητού του προκηρύσσει ότι ήλθε να προασπίση την τιμήν, την ζωήν και την περιουσίαν των πολιτών ανεξαρτήτως θρησκεύματος και φυλής.

Και πότε;

Κατά την στιγμήν καθ' ην η Α. Μ. ο Βασιλεύς μας, το ίνδαλμα των σκέψεών μας, προσκαλών τους αντιπροσώπους των δύο εθνοτήτων εν Θεσσαλονίκη αξιοί παρ' αυτών την συναδέλφωσιν των υπό το κραταιόν σκήπτρόν του λαών, την αδελφοποίησιν, όχι βεβαίως εκείνην την οποίαν υπεσχέθησαν οι εκλιπόντες Νεότουρκοι, αλλά εκείνην την οποίαν επιβάλλει το Ελληνικόν Σύνταγμα και η Χριστιανική θρησκεία.

Οι Τούρκοι ήσαν εχθροί μας, εφ' όσον ήσαν δεσπόται μας, εφ' όσον παρενεβάλλοντο πρόσκομμα εις τον προς την πρόοδον οργασμόν μας. Αφ' ης όμως στιγμής είναι ή θα γίνουν αύριον υπήκοοι της Α. Μ. του Μεγάλου Βασιλέως μας Γεωργίου του Α', είνε αδελφοί μας, διατελούν υπό την προστασίαν μας, και έχομεν ιεράν υποχρέωσιν να τους υπερασπίσωμεν πλειότερον ημών των ιδίων.

Μόνον διά του τρόπου τούτου, μόνον διά της εκδηλώσεως τοιούτων προς αυτούς αισθημάτων θα αποδείξωμεν τον πολιτισμόν μας και την απ' αυτών διαφοράν μας.

Πιστεύομεν ότι και οι δύο τρεις ούτοι παρεκτραπέντες θα συναισθανθούν το αδίκημα το οποίον προσάπτουν εις όλον τον Ελληνισμόν διά των ανοήτων, — ίνα μη τας χαρακτηρίσωμεν άλλως πως — ενεργειών των, και η αξ. Διοίκησις της νήσου μας θα λάβη αυστηρότατα μέτρα κατά των διαταραττόντων την δημοσίαν τάξιν.

Οι Τούρκοι είναι πολυτιμότατον στοιχείον της νήσου μας, αλλά και αν δεν ήσαν, η ευγένεια η οποία εκπηγάζει από μόνην την ιδιότητα του να ονομάζηται και να είνε τις ελεύθερος Ελλην πολίτης επιβάλλει να τους περιποιούμεθα και να τους προστατεύωμεν.

***

Το μονομερές εν τούτοις τούτο άτοπον δεν είνε δυνατόν, ουδέ πρέπει να λάβη γενικώτερον χαρακτήρα αλλ' ούτε δύναται να αντανακλά επί του ευγενεστάτου και νομοταγεστάτου Μυτιληναϊκού λαού, όστις κατά τας μεγάλας ταύτας της απολυτρώσεως αυτού ημέρας επεδείξατο όν ως διαγωγήν υπερτέραν παντός επαίνου και εξεδήλωσε το αγνόν Ελληνικόν αίσθημα και τον μέγαν ενθουσιασμόν του λίαν λελογισμένως και μεμετρημένως, με τάξιν και ησυχίαν καταπλήσσουσαν.

ΤΑ ΠΑΡΑΞΕΝΑ

Η ΚΟΚΚΙΝΗ ΜΗΛΙΑ

Υποπτεύομαι, ότι λυπούμενοι τους Τούρκους που θ' αναχωρήσουν εις την Ασίαν εξοδεύομεν αδίκως την συμπάθειάν μας, χωρίς να ερωτήσωμεν και τους ενδιαφερομένους. Και φαντάζομαι, ότι οι Τούρκοι μέσα εις την ψυχήν των δεν θα είναι και πολύ δυσηρεστημένοι. Μοιρολάτραι, καθώς είναι θα υποταχθούν εις τας αποφάσεις του Αλλάχ.

Και όταν με το καλό ευρεθούν εις το σημείον, από το οποίον εξεκίνησαν, είμαι βέβαιος, ότι θα έχουν λόγους να ευχαριστούν τον Υψιστον του οποίου αι βουλαί, με οιανδήποτε επιφάνειαν, είναι κατά βάθος υπέρ των πλασμάτων του.

Διότι, επί τέλους, οι άνθρωποι αυτοί εκσφενδονισθέντες από μίαν πολεμικήν ορμήν, από την Ασίαν εις την Ευρώπην, ήσαν όπως τα ψάρια, τα οποία έχασαν τα νερά των.

Εν πρώτοις τι ήτο αυτό το διαρκές και δέναιον καρδιοχτύπι των ανθρώπων που κάθηνται εις ξένους τόπους; Θα επαναστατήσουν οι Γκιαούρηδες, θα κατέβη η Ρωσσία, θ' αγριέψη η Αγγλία, θα θέλη κάτι ν' αρπάξη η Ιταλία. Τι ιδιοκτησία ήτο αυτή, που κατέρρεεν εις κουρέλια και εξητμίζετο σιγά σιγά και την εμοίραζαν οι ξένοι μεταξύ των, χωρίς κάποτε, ή μάλλον συχνότατα, να ζητήσουν και την άδειαν του νοικοκύρη; Και τι εξευτελισμοί αυτοί του νοικοκύρη, να θυμώνη, να δείχνη τα δόντια του και έπειτα, κατά κανόνα, να ζητή την μεσολάβησιν των άλλων, να βάζη την ουράν εις τα σκέλη του και να ζητή έλεος, δεχόμενος τα τετελεσμένα γεγονότα και λέγων και ευχαριστώ;

Ζωή ήτον αυτή; Ελάτε ποία του απόπειρα προς εξοικείωσιν με τα ήθη και τα έθιμα της Ευρώπης επέτυχε; Εφαγέ ποτε με το πολυτιμότερον κουτάλι ευχαριστημένος, εν όσω δεν του επέτρεψαν αι περιστάσεις να βουτήξη τα δάκτυλά του μέσα εις το πιάτο;

Την γυναίκα την έμαθε Γαλλικά, την έμαθε πιάνο, την άφησεν ακόμη να κάμνη και ποιήματα. Αλλά έπαυσέ ποτε να την θεωρή είδος κατώτερον παρ' όλα τα γαλλικά και τα ποιήματα;

Εφόρεσε και λουστρίνια. Τό ήθελεν ο πολιτισμός των Ευρωπαίων και ο Τούρκος, προσπαθών να εξομοιωθή, έσπευσε να τα φορέση. Με πόσην όμως ανυπομονησίαν επερίμενε να φύγουν οι ξένοι διά να πετάξη τα λουστρίνια;

Εζούσε με το παλαιόν δεσποτικόν, σχεδόν θεοκρατικόν του πολίτευμα, με μίαν θέλησιν απόλυτον και κυρίαρχον, θέλησιν φθάνουσαν μέχρι δικαιώματος ζωής. Αλλ' αυτό ήτο πολίτευμα Ασιατικόν και τα έκουτσοκατάφερναν μεν με αυτό το πολίτευμα, ήθελαν όμως άλλο Ευρωπαϊκώτερον, νεωτεριστικώτερον. Και επήραν το Σύνταγμα. Είδατε το αποτέλεσμα. Το Σύνταγμα υπήρξε το διαβατήριον, με το οποίον διευθύνονται προς την κόκκινη μηλιά οι Τούρκοι.

Αποχωρούντες τώρα εις την Ασίαν θα τινάξουν την κόνιν των υποδημάτων των και την κόνιν του πολιτισμού. Το πιλάφι του θα το τρώγη με τα δάκτυλα, χωρίς να ενδιαφέρεται αν θα τον ίδη κανείς, τας γυναίκας του θα τας δέρνη όταν του έρχεται όρεξις, και τα πόδια του, αναπαυτικά χωμένα μέσα εις παντούφλες, δεν θα έχουν καμμίαν υποχρέωσιν να έλθουν εις γνωριμίας με το λουστρίνι. Οσον διά το πολίτευμα, θα επανέλθουν εις εκείνο διά τους οποίον τα έπλασεν ο Θεός.

Και είμαι σχεδόν βέβαιος, ότι μετά αιώνας η γρηές Τούρκισσες θα μαζεύουν τα παιδιά γύρω των και θα τους διηγούνται το παραμύθι.

—Μίαν φοράν και ένα καιρόν, παιδιά μου, δυστυχισμένα χρόνια, πού να πάνε και να μη γυρίσουν, τότε που είμαστε στην Ευρώπη, οι πατέρες μας έτρωγαν με κουτάλια και εφορούσαν λουστρίνια. Τότε εβγήκε ένα θηρίο, που το λέγανε Σύνταγμο και έφαγε την Τουρκία....

Και τα μικρά Τουρκάκια θα τρέμουν από φόβον.

Ο Ρίπ.

Η ΑΥΣΤΡΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΚΑ

ΤΙ ΦΡΟΝΕΙ Ο ΒΛΑΔΑΝ ΓΕΩΡΓΕΒΙΤΣ

(Επιστολή του Σέρβου διπλωμάτου εις τον «Νέον Ελεύθερον Τύπον»)

Ο πρώην διπλωμάτης και πρωθυπουργός της Σερβίας κ. Βλάδαν Γεώργεβιτς απέστειλε προς τον «Νέον Ελεύθερον Τύπον» μακράν επιστολήν έχουσαν ούτω:

«Οφείλω να ομολογήσω, λέγει εις την επιστολήν ταύτην ο κ. Βλάδαν Γεώργεβιτς, ότι οι Σέρβοι πατριώται, παρά τας λαμπράς νίκας του σερβικού στρατού, ο οποίος απελευθέρωσε εκ του Τουρκικού ζυγού εντός επτά ημερών όλην την παλαιάν Σερβίαν και την ημίσειαν βόρειον Μακεδονίαν, ήσαν ακόμη λίαν ανήσυχοι ένεκα του ζητήματος: Ποίαν στάσιν θα λάβη η Αυστρία μετά την ολοκληρωτικήν νίκην του βαλκανοσυνδέσμου, προς τα αποτελέσματα αυτού του πολέμου; Θα κηρύξη τον πόλεμον μία χριστιανική Μ. Δύναμις κατά των χριστιανών ελευθερωτών των ραγιάδων, διά να επαναφέρη το επαίσχυντον καθεστώς της βαρβαρότητος; Ημείς και οι Σέρβοι εκ Μαυροβουνίου εχύσαμεν πολύ αίμα εις αυτόν τον πόλεμον διά ν' απελευθερώσωμεν τους εν Τουρκία ομογενείς μας. Οι Βούλγαροι βαδίζουν με υπερανθρώπους προσπαθείας προς την Κων)πολιν. Οι ηνωμένοι στρατοί Σερβίας και Ελλάδος ευρίσκονται προ των θυρών της Θεσσαλονίκης. Εκ της μέχρι τούδε πορείας του πολέμου είναι πιθανώτατον ότι θα πέσουν και οι δύο τελευταίοι προμαχώνες της Τουρκίας. (Η Θεσσαλονίκη έπεσεν ήδη εις τας χείρας του Ελληνικού στρατού). Αλλ' ημείς οι Βαλκάνιοι μετά τόσους μόχθους και προσπαθείας εντός ενός τόσον συντόμου χρονικού διαστήματος δεν θα είμεθα εξηντλημένοι στρατιωτικώς ώστε να δεχθώμεν αμέσως νέον πόλεμον με άλλην Μ. Δύναμιν; Και θα οφείλομεν να τον κάμωμεν, διότι εις τον νέον αυτόν πόλεμον δεν θα επρόκειτο μόνον περί της υπερασπίσεως των υφ' ημών απελευθερωθέντων αδελφών, αλλά περί της υπάρξεως των εθνικών κρατών μας, περί του αποτελέσματος των εκατονταετών αιματηρών αγώνων μας. Ακόμη και αν εισηρχόμεθα εξηντλημένοι στρατιωτικώς εις την Κων)πολιν και την Θεσσαλονίκην, διότι και τότε θα έπρεπε να δεχθώμεν τον νέον πόλεμον.

Τοιαύται σκέψεις και τοιαύται ανησυχίαι εβάρυνον κατά τας τελευταίας ημέρας ως βαρύς λίθος επί του στήθους εκάστου σκεπτομένου Βαλκανίου και εθόλωνον την πλήρη χαράν επί των νικών των γενναίων τέκνων μας.

Και αίφνης ήλθεν ο συνετός, λογικός και όλας τας ανησυχίας διαλύων λόγος και ο λόγος αυτός εγράφη υπό του Βιενναίου εκείνου οργάνου της αυστριακής δημοσίας γνώμης, το οποίον αποτελεί την μεγαλητέραν απήχησιν εις την Αυστρίαν, (του «Νέου Ελευθέρου Τύπου». Δύνασθε να σκεφθήτε με ποίαν χαράν ανέγνωσα τας γραμμάς σας ταύτας.

Θα ήτο παράλογον να θίξωμεν την γενικήν ευημερίαν και να φέρωμεν εις την μοναρχίαν το βαρύ δεινόν μόνον και μόνον διά να μη κατευνάση την ζωηράν πείναν του αυτό η εκείνο το βαλκανικόν κράτος ή να πάρη τεμάχιον χώρας ολιγώτερον. Ενας πόλεμος από την σκοπιάν ενοχλήσεων του μέλλοντος, ένας πόλεμος, ο οποίος θα μας καθίστα αιωνίως κληρονομικόν εχθρόν των βαλκανικών λαών και από τον οποίον ακόμη και μετά μίαν νίκην δεν θα ηδυνάμεθα να προσπορισθώμεν κανέν σταθερόν κέρδος διά την δύναμιν της μοναρχίας· ένας πόλεμος με την Ρωσσίαν και ίσως κι' άλλου πού, προς τον σκοπόν μόνον να γίνη μικροτέρα η σερβική μερίς, τοιούτος πόλεμος θα ήτο ήδη από την αρχήν ήττα της λογικής. Ο φυσικός σκοπός της πολιτικής μας πρέπει να συνίσταται εις το να διαδέσωμεν εύνοιαν προς τους λαούς οι οποίοι είνε κληρονόμοι της Τουρκίας και οι οποίοι έρθουν δραστήριοι και ικανοί εις έργα, ίνα κατ' αυτόν τον τρόπον ανοίξη η πολιτική φιλία τας θύρας προς το εμπόριον. Κατά την στιγμήν ταύτην άρχίζει διά τα νικηφόρα βαλκανικά κράτη και ιδιαιτέρως διά την Σερβίαν η κρίσις, η οποία επέρχεται πάντοτε όταν μετά την μάχην επεμβαίνει η διπλωματία με την φιλαυτίαν της. Τώρα δυνάμεθα να είμεθα οι δίδοντες· και ουδείς ημπορεί να μας εμποδίση ν' αναλάβωμεν μερικάς παραχωρήσεις διά την πολιτικήν «κουμπαριά», αι οποίαι περιφρουρούν την μεταλλευτικήν των οδών προς τας θαλάσσας. Ποία ευτυχής ότι ήτο να μη κατανοηθή ότι τα γεγονότα εις την βαλκανικήν μας φέρουν εγγύτερον προς αυτούς τους λαούς και προς την Σερβίαν, εξασφαλίζουν τας αναγκαίας περιφερείας καταναλώσεως και πολιτικώς ηδύναντο να δημιουργήσουν επέκτασιν ελευθερίας καθ' όλας τας διευθύνσεις. Και σαν τι να έχωμεν να ομιλήσωμεν πολύ με τας Μ. Δυνάμεις επί οικονομικών ζητημάτων των μελλουσών σχέσεών μας μετά της Σερβίας· Ενα ευρωπαϊκόν συνέδριον θα καθορίζη τα τιμολόγια των σιδηροδρόμων ή πρέπει η Σερβία να ερωτήση κάπου ταπεινοφρόνως αν επιτρέπονται μερικοί επωφελείς δασμοί; — Η μοναρχία θα είναι διαρκώς διά τα βαλκανικά κράτη ο ισχυρότερος φύλαξ της πλήρους ανεξαρτησίας των. Διαρκώς θα μείνη ο βοηθός των και υποστηρικτής των!»

***

Τέλος λέγει, ομιλεί ο αληθής Αυστροουγγρισμός, τέλος φανερούται η κατανόησις των αληθών συμφερόντων της Αυστρίας! Τέλος αντιλαμβάνονται εις την Βιέννην τον εγάλον ρόλον, τον οποίον θα ηδύνατο να είχε παίξει προ καιρού ήδη η μοναρχία με ολίγην δικαιοσύνην και καλήν θέλησιν και όχι μόνον εις την Σερβίαν, αλλ' εις όλην την Βαλκανικήν χερσόνησον.

Μάλιστα, ένας πόλεμος της Αυστρίας κατά του Βαλκανικού συνδέσμου, ο οποίος ενί χύθη εις τα πεδία των μαχών με το ακριβώτατον αίμα των λαών του, δεν θα ήτο μόνον οικτρά ήττα του λογικού, αλλά θα απέκτα δι' αυτού του πολέμου η μοναρχία την κληρονομικήν έχθρητα όλων των Βαλκανικών λαών. Μάλιστα! Ο Βαλκανικός σύνδεσμος θα γίνη με τον καιρόν πενταπλώς και δεκαπλώς πλουσιωτέρα και ικανωτέρα προς κατανάλωσιν περιφέρεια διαδόσεως διά την βιομηχανίαν και το εμπόριον της μοναρχίας αφ' ό,τι ήτο υπό την ύψιστως παρημελημένην οικονομίαν των Τούρκων. Ενα βλέμμα εις την στατιστικήν των οικονομικών σχέσεων μεταξύ της μοναρχίας και της Βαλκανικής χερσονήσου προ και μετά την ανεξαρτησίαν των χριστιανικών Βαλκανικών κρατών θα ήρκει να πείση περί τούτου πάντα πολιτικόν οικονόμον.

Αν οι επίσημοι κύκλοι της μοναρχίας ήθελον προσοικειωθή με την ιδέαν της εφημερίδος σας περί της «πολιτικής κουμπαριάς» της Αυστρίας προς τον Βαλκανικόν σύνδεσμον, αν με την αναγέννησιν των βασιλείων των Δουσάνων των Συμεώνων και των Κωνσταντίνων ανελάμβανεν η Αυστρία την κουμπαριάν του Βαλκανικού συνδέσμου, τότε η μοναρχία θα προσεπορίζετο μεγαλήτερα ωφελήματα εκ της πνευματικής ταύτης συγγενείας παρά από ένα νικηφόρον πόλεμον εναντίον μας.

Ο νουνός λέγεται Σερβικά και Βουλγαρικά «κούμ» και εις την νεοελληνικήν γλώσσαν «κουμπάρος». Κατά την βάπτισιν των παιδιών μας ή κατά το στεφάνωμα νεονύμφων παρευρίσκεται εις ημάς ο κουμπάρος και τούτον τιμούν όλοι οι Βαλκανικοί λαοί ως δεύτερον πατέρα. Αυτή η κατ' εκλογήν συγγένεια θεωρείται τόσον ιερά όπως και η στενή συγγένεια, εις τρόπον ώστε τα παιδιά δύο «κουμπάρων» δεν ειμπορούν να υπανδρευθούν ποτέ μεταξύ των, διότι τούτο θα ήτο αιμομιξία, όπως επί γάμου μεταξύ αδελφού και αδελφής.

***

Αν η μοναρχία ήθελε να λάβη την θέσιν κουμπάρου κατά την γέννησιν της εβδόμης Ευρωπαϊκής Δυνάμεως, του Βαλκανικού συνδέσμου, ημείς οι Βαλκάνιοι θα εγνωρίζαμεν να εκτιμήσωμεν αυτήν την τιμήν και συμφώνως με αυτήν θα εμετρούσαμεν τα συνήθη δώρα του «κουμπάρου», χωρίς να ερωτήσωμεν οποιονδήποτε διά το τιμολόγιον των σιδηροδρόμων μας. Θα είμεθα όντως εις θέσιν να μεριμνώμεν οι ίδιοι διά την ανεξαρτησίαν μας, αλλ' αν η Αυστρία έμελλε να γίνη πράγματι «διαρκώς ο βοηθός μας, ο υποστηρικτής μας», θα την ευχαριστούσαμεν δι' αυτό με ειλικρινή, πιστήν, μόνιμον φιλίαν.

Εννοείται, ότι ομιλώ ως ιδιώτης. Αν οι επίσημοι κύκλοι εις την μοναρχίαν έμελλον να αμφιβάλλων περί της ακριβείας της ιδιωτικής ταύτης γνώμης, θα ηδύναντο να προέβαινον οι ίδιοι εις βολιδοσκόπησιν επί τη Βαλκανικής και είμαι πεπεισμένος, ότι θα εύρουν τα αυτά αισθήματα και πεποιθήσεις.»

ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ο κ. Πίερ Φ. Μάρτιν, μέλος της Βασιλικής Γεωγραφικής Εταιρίας, εδημοσίευσεν εσχάτως εις την "The Financial Times" μεγάλης σημασίας άρθρον, έχον ως εξής:

"Οτι η Ελλάς ενεπλέχθη εις τον τρίτον σοβαρόν αυτής πόλεμον κατά της Τουρκίας εντός αιώνος προξενεί βαθείαν λύπην εις πάντας όσοι ενδιαφέρονται υπέρ του μικρού αλλά σπουδαίου Βασιλείου και ειδικώτερον νυν, ότε η χώρα επιτυχώς ανέκυψεν εκ των πολυχρονίων και εξαντλητικών αγώνων της εισελθούσα εις ό,τι εφαίνετο ως βεβαία εποχή ευπορίας. Είναι φυσικόν να ερωτήση τις εάν ο παρών αγών είναι προωρισμένος να καταλήξη διά τον γενναίον μικρόν λαόν επίσης καταστρεπτικώς ως κατά τους δύο προηγουμένους πολέμους ήτοι, εις οικονομικήν και χρηματιστικήν συμφοράν, διότι, υπό έποψιν υπολήψεως και τιμής, οι Ελληνες ουδόλως εμειώθησαν.

Παρά το γεγονός, ότι κατόπιν του πολέμου του 1821-1828, η Ελλάς απηλευθερώθη διά παντός από τους όνυχας του προαιωνίου εχθρού της του Τούρκου, και εγένετο ανεξάρτητον και κυρίαρχον βασίλειον, η απώλεια εις αίμα και περιουσίαν δεν θα ελησμονείτο. Αι πρώται Ελληνικαί επιτυχίαι εν Πελοποννήσω υπό τον γενναίον και ιπποτικόν Αλέξανδρον Υψηλάντην, και αι κατακτήσεις αι πραγματοποιηθείσαι υπό του Κολοκοτρώνη· η άλωσις των Αθηνών και η καταστροφή του Ομέρ Βρυώνη υπό των Ελλήνων, είχον ως αντιστάθμισμα την ήτταν των Ελλήνων υπό του Χουρσήτ πασσά, την άλωσιν των Αθηνών, τω 1827, διά δευτέραν φοράν, και την παρεμβαίνουσαν απόβασιν των Γάλλων. Εν τω μεταξύ, ολόκληρος η χώρα ελεηλατήθη υπό των Τούρκων, οίτινες επήνεγκον βαρύ πλήγμα επί της παγκοσμίου φήμης καλλιτεχνικής περιουσίας της χώρας.

Ο δεύτερος πόλεμος, τω 1897, ήτο πολύ ολιγώτερον καταστρεπτικός διά τους Ελληνας, διότι, διά των όρων της εν Κωνσταντινουπόλει ειρήνης, το Βασίλειον υπεχρεώθη να πληρώση εις την Τουρκίαν πολεμικήν αποζημίωσιν 4,000,000 λιρών, να αφήση οπωσδήποτε τινα στρατηγικά σημεία εν τοις Θεσσαλομακεδονικοίς συνόροις, και να παραδεχθή διεθνή οικονομικήν επιτροπήν προς έλεγχον των οικονομικών της.

Οι κάτοχοι Ελληνικών χρεωγράφων, έχοντες πάντα ταύτα τα γεγονότα προ οφθαλμών, είναι ίσως ολίγον νευρικοί όσον αφορά το αποβησόμενον του σημερινού πολέμου μεταξύ των δύο κρατών. Θα πράξωσιν όμως καλώς να λάβωσιν υπ' όψει ότι η Ελλάς είναι διάφορος — πολύ διάφορος — σήμερον, νέα και σφριγώσα χώρα, μετ' αρρενωπού και φιλέργου λαού, σχετικώς πλουσία, και πεπροικισμένη με όλον το πνεύμα προς τολμηράς και αποφασιστικάς πράξεις όπερ διέκρινε τους ενδόξους προγόνους του κατά την αρχαιότητα. Επίσης πρέπει να έχη τις υπ' όψει, ότι εις την περίπτωσιν ταύτην η Ελλάς δεν μόνη ούτε μειονεκτεί, ως άλλοτε, ένεκα πτωχώς εφωδιασμένου και κακώς γεγυμνασμένου στρατού, αδιαφόρου ναυτικού και εξηντλημένων οικονομικών.

Τουναντίον, κατόπιν της ικανοτάτης διοικήσεως του στρατηγού Εϋντού, του μεγάλου Γάλλου στρατιώτου και φίλου της πειθαρχίας, ο Ελληνικός στρατός κατέστη πραγματική και αποτελεσματική μάχιμος δύναμις. Υπό την ουχ ήττον ικανήν διοίκησιν του ναυάρχου Λάϊονελ Γ. Τώφνελ, του αρχηγού της Βρεττανικής Ναυτικής Αποστολής, το Ελληνικόν Ναυτικόν κατέστη επίφοβον και επαρκές όπλον. Οσον δ' αφορά την κατάστασιν του Ταμείου, απεκδέχεται την αυτήν ενθαρρυντικήν κατάστασιν. Ο διοικητής της Εθνικής Τραπέζης της Ελλάδος κ. Ιωάν-

νης Α. Βαλαωρίτης ὅστις εἶναι, ἀναμφιβόλως, εἷς τῶν ἱκανωτέρων καὶ εὐσυνειδητοτέρων οἰκονομολόγων τῆς σήμερον, ἐδήλωσε ρητῶς ὅτι "τὸ εἰς μετρητὰ ἀποταμίευμα τῆς Τραπέζης εἶναι τόσον μέγα καὶ αἱ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καταθέσεις της τόσον σημαντικαὶ ὥστε δὲν εἶναι πιθανὸς φόβος ὑπερτιμήσεως τοῦ συναλλάγματος." Ἐπιπροσθέτως, ὡς ἀποτέλεσμα πράξεων γενομένων κατὰ τὰ δύο τελευταῖα ἔτη, ἡ Τράπεζα ἔχει εἰς τὴν διάθεσίν της ποσὰ ἀνερχόμενα εἰς 56,000,000 φράγκων, ἤτοι 2,240,000 λιρῶν στερλινῶν, ἀφ' ὧν τὸ κοινὸν δύναται νὰ ἀποσύρῃ. Οὕτω τὸ ἐθνικὸν τραπεζιτικὸν ἵδρυμα δὲν ἔχει ἀνάγκην, οὔτε φαίνεται ὅτι θὰ ἔχῃ ἀνάγκην, νὰ λάβῃ ἐξαιρετικὰ μέτρα ὅπως διεξαγάγῃ τὴν τακτικὴν ἐργασίαν του, οὐδὲ νὰ ἔλθῃ εἰς βοήθειαν, πρὸς τὸ παρόν, οἱασδήποτε ἄλλης ἐμπορικῆς ἢ βιομηχανικῆς τραπέζης συμφώνως τῷ καταστατικῷ της.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἡ Ἑλλὰς ὀφείλει σήμερον περὶ τὰ 1,052,000,000 φρ. ἤτοι 42,000,000 λίρας, πρὸς ἐσωτερικοὺς καὶ ἐξωτερικοὺς πιστωτάς, καὶ ὅτι τὰ βάρη τοῦ ποσοῦ τούτου ἀνέρχονται εἰς 1,342,000 περίπου, ἢ 24 τοῖς ἑκατὸν τῶν ὁλικῶν ἐξόδων, ἤτοι 947,500 λίρας διὰ τόκους, 379,390 λίρας διὰ χρεωλύσιον καὶ 15,850 λίρας δι' ἔξοδα διοικήσεως. Τὸ ὅλον ἀνέρχεται εἰς 1,427,000 λιρῶν, αἵτινες πρέπει νὰ εὑρεθῶσιν ἐτησίως, ἤτοι περίπου 10 σελλίνια καὶ 7 πένναι (φρ. 13.20) κατὰ κεφαλὴν ἐπὶ τοῦ πληθυσμοῦ.

Ἀλλ' ὅσον καὶ ἂν φαίνεται μέγα τὸ ποσὸν τοῦτο εἰς ἐκείνους οἵτινες ἔχουσι περιωρισμένας γνώσεις περὶ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν πόρων της, εἶναι κατὰ πολὺ μικρότερον τοῦ δημοσίου χρέους τινῶν ἐκ τῶν ἄλλων χωρῶν. Διότι εὑρίσκομεν, 23 σελλίνια κατὰ κεφαλήν, ἐν Πορτογαλλίᾳ 22 1)2, ἐν Ἀργεντίνῃ 22 σελλίνια καὶ 5 πέννας, ἐν Αὐστρίᾳ 17 1)2 σελ. ἐν Βελγίῳ 13 σελ. 3 πέν., ἐν Βουλγαρίᾳ 12 σελ. 11 πέν. ἐν Οὐγγαρίᾳ 12 σελλίνια καὶ 9 πέν., καὶ ἐν Ρουμανίᾳ 11 σελ. 4 πέν. Ἐκ τοῦ ὅλου δημοσίου χρέους, ὅπερ ὡς εἴπον ἀνωτέρω, ἀνέρχεται εἰς 42,000,000 λιρῶν 34,468,660 λίραι ἀντιπροσωπεύουσι τὴν ἀναλογίαν τῶν πρὸς τοὺς ξένους ὑποχρεώσεων. Οἱ κριτικοὶ θεωροῦσι τοῦτο ὡς σοβαρὸν ποσὸν διὰ μικρὸν κράτος μετ' ἐπιφανείας 25,000 μόνον τετραγωνικῶν μιλλίων, καὶ πληθυσμοῦ ἐλάσσονος μᾶλλον ἢ μείζονος τῶν 2,700,000 κατοίκων. Μᾶς συνιστῶσι νὰ μὴ λησμονῶμεν ὅτι τὸ τρίτον περίπου τῶν ὅλων ἐσόδων τῆς χώρας ἀφιεροῦται ἤδη εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ χρέους τούτου. Εἶναι βέβαιον ὅτι κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο, 1912-1913, οὐχὶ μικρότερον ποσὸν τῶν 36,788,000 φρ. θὰ χρησιμοποιηθῇ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ δημοσίου χρέους, ἀπέναντι ἐσόδων ἀνερχομένων εἰς 143,618,000 φράγκων. Ἀλλὰ τὰ ἔσοδα θὰ ἦσαν πολὺ μεγαλείτερα τῶν προϋπολογισθέντων, καίτοι τώρα, ἐκραγέντος τοῦ πολέμου, εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐλπίζωμεν, ὡς ἠλπίζομεν ἐπί τινα χρόνον, ὅτι τὰ ἔξοδα θὰ ἠλαττοῦντο. Ἀλλ' ἡ Ἑλλὰς κατέχει ἄλλα κεκρυμμένα ἐνεργητικά. Ἔχει ἐν παραδείγματι, τὰς λαμπρὰς ὁδηγίας ἀνδρῶν ὡς τοῦ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Λάμπρου Κορομηλᾶ, πρώην Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, οὗ αἱ ὑπηρεσίαι θὰ ὦσι πάντοτε εἰς διάθεσιν τοῦ ἱκανοῦ συναδέλφου του, τοῦ παρόντος Ὑπουργοῦ κ. Ἀλεξάνδρου Διομήδους, τοῦ συντάκτου τοῦ περιφήμου νομοσχεδίου περὶ Κοινοτήτων, ὅπερ νῦν τίθεται ἐν ἰσχύϊ τὴν ἀποδεδειγμένην τραπεζιτικὴν ἱκανότητα καὶ ἀγχίνοιαν τοῦ κ. Ι. Δ. Βαλαωρίτου, Διοικητοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ τῶν εὐφυῶν ἀδελφῶν του τρα πεζιτῶν, τῶν κ. κ. Ζ φ. Κ. Μάτσα, Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Τραπέζης Ἀνατολῆς. Τοιοῦτος ὅμιλος ἐξόχων οἰκονομολόγων γνωρίζει πῶς νὰ προστατεύσῃ τὰ συμφέροντα τῆς χώρας ὅταν ἐπέλθῃ ὁ καιρός.

Προσθέσατε εἰς τούτους τὸν μέγαν πατριωτισμὸν τῶν πλουσίων Ἑλλήνων, ὧν αἱ εἰσφοραὶ καὶ αἱ θυσίαι ὑπὲρ τῶν ἀναγκῶν τῆς πατρίδος των δὲν ἔχουσιν ὅρια· ὁ πατριωτισμὸς τῶν Ἑλλήνων ἀπεδείχθη εἰς πολλὰς περιστάσεις, ὡς λ. χ. ὅταν ὁ Γεώρ. Ἀβέρωφ ἀφῆκε ποσὸν 140 χιλ. λιρῶν (3,500,000 φρ.) ὡς εἰσφορὰν δι' ἓν θωρηκτόν. Διὰ τοῦτο δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀμφιβάλλῃ τις περὶ τῆς ἱκανότητος τῆς Ἑλλάδος πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς καταστάσεως.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΕΜΠΟΡΟΡΑΠΤΕΙΟΝ
Δ. ΣΟΛΟΓΕΝΗ
Ἐν Μυτιλήνῃ

Κεντρικὴ ἀγορὰ
παρὰ τὸ Πηγαδάκι

Τὰ φορέματά σας εἰς τὸ ἀνώτερον ἐμπορορραπτεῖον!

Ὑφάσματα ἐκ τῶν καλλιτέρων ἐργοστασίων Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας.

Στερεότης κομψότης καὶ νεωτερισμός.

Δύναται νὰ ἱκανοποιηθῇ καὶ ὁ πλέον ἰδιότροπος πελάτης.

Δοκιμάσατε ἵνα πεισθῆτε!

Τιμαὶ ἐκτὸς συναγωνισμοῦ

ΜΥΤΙΛΗΝΑ·Ι·ΚΑ

Η ΚΑΤΑΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΠΛΩΜΑΡΙΟΥ

Ο Ἐλευθερωτὴς Ἑλληνικὸς στρατὸς μόλις ἐγκαθιδρύθη ὁριστικῶς πλέον ἐνταῦθα, καὶ ἀφοῦ ἀφ' ἑνὸς διοργανώνει τὰς διαφόρους ὑπηρεσίας, προβαίνει ἀφ' ἑτέρου εἰς τὴν κατάληψιν τῶν διαφόρων πόλεων καὶ χωρίων τῆς νήσου μας.

Οὕτω τὴν παρελθ. Παρασκευὴν ἐγένετο ἡ κατάληψις τῆς δευτέρας ὑπὸ ἔποψιν πληθυσμοῦ καὶ ἐμπορικῆς κινήσεως, ἀλλὰ πρώτης ὑπὸ τὴν ἔποψιν τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος πόλεως τῆς Μυτιλήνης, τοῦ Πλωμαρίου.

Αἱ λεπτομέρειαι τῆς καταλήψεως τοῦ Πλωμαρίου ἔχουν ὡς ἑξῆς:

— *Η ἀγωνία τῶν Πλωμαριτῶν*

Οἱ Πλωμαρῖται ἐγνώριζον πολὺ πρὸ τῶν Μυτιληναίων τὸ πότε ἔμελλε νὰ καταπλεύσῃ ἐνταῦθα ὁ στόλος καὶ πότε θὰ ἐγίνετο ἡ κατάληψις τῆς νήσου, διότι εἶχον φροντίσει πρὸ πολλῶν ἡμερῶν νὰ ἀποστείλουν εἰς Τένεδον ἐπίτηδες ἀνθρώπους ζητοῦντες σχετικὰς πληροφορίας καὶ παρακαλοῦντες τὰς αὐτόθι ἀρχὰς ὅπως ἐπισπεύσουν τὴν κατάληψιν τῆς νήσου.

Καίτοι δὲ ἐγνώριζον τὰ τῆς καταλήψεως τῆς Μυτιλήνης καὶ οὐδεμίαν εἶχον ἀμφιβολίαν ὅτι ἡ κατάληψις τῆς πόλεως Μυτιλήνης εἶχε τὴν σημασίαν τῆς καταλήψεως ὁλοκλήρου τῆς νήσου, ἐν τούτοις ἦσαν κατειλημμένοι ὑπὸ ἀγωνίας ἀναμένοντες τὴν ἐπισημοποίησιν τοῦ μεγάλου γεγονότος.

— *Τὰ πρὸ τῆς καταλήψεως*

Οἱ Πλωμαρῖται εὐθὺς ὡς ἐπληροφορήθησαν ὅτι κατελήφθη ἡ πόλις τῆς Μυτιλήνης, σχεδὸν ἀμέσως κατήργησαν καὶ αὐτοὶ τὰς ἐπιτοπίους ἐκεῖ ἀρχάς, ἐσχημάτισαν ἐπιτόπιον πολιτοφυλακὴν διὰ τὴν τήρησιν τῆς τάξεως καὶ ἤρχισαν σημαιοστολίζοντες τὴν πόλιν καὶ προετοιμαζόμενοι διὰ τὴν μεγάλην ἑορτήν.

— *Οἱ πρῶτοι πανηγυρισμοί*

Ἀπὸ πρωΐας τῆς Παρασκευῆς ἦτο γνωστὸν ἤδη ἐν Πλωμαρίῳ ὅτι θὰ μετέβαινεν ἐκεῖ στρατὸς πρὸς κατάληψιν τῆς πόλεως.

Η ἀγωνία δ' ὤν εἶχε φθάσει εἰς τὸ κατακόρυφον καὶ ὅλοι μετέβαινον εἰς τὰ μέρη ὅπόθεν θὰ διέκρινον ταχύτερον τὸ ἐλευθερωτικὸν πλοῖον.

— *Η ἀναχώρησις τοῦ ἀτμοπλοίου*

Τὴν 11ην π. μ. τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς ἀνεχώρησεν ἐντεῦθεν τὸ εἰς ὁπλιταγωγὸν μετατραπὲν ὑπερωκεάνειον «Μακεδονία» κυβερνώμενον ὑπὸ τοῦ πλοιάρχου κ. Τσουκαλᾶ.

Ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου ἐπέβαινε καὶ ὁ γνωστὸς ἐκ Πλωμαρίου καπνέμπορος κ. Δημήτριος Στεφάνου ὅστις θὰ ἐχρησίμευεν ὡς ὁδηγὸς καὶ διερμηνεύς.

— *Ἐπὶ τῇ θέᾳ τοῦ ἀτμοπλοίου*

Μόλις τὸ πλοῖον πλέον πρὸς τὸ Πλωμάριον ἐθεάθη ἀπὸ τὰ πρὸ αὐτοῦ χωρία Μηλιαῖς, Αὐλάκια Τρίγωνα καὶ Πλαγιᾶ οἱ κάτοικοι αὐτῶν ἔσπευδον εἰς τὴν παραλίαν, ἐχαιρέτουν διὰ σημαιῶν καὶ διὰ τῶν μανδυλίων των καὶ ἐζητωκραύγαζον.

Μόλις δὲ ἡ «Μακεδονία» παρακάμψασα τὸ ἀκρωτήριον τοῦ Ἀγ. Ισιδώρου ἐθεάθη παρὰ τῶν Πλωμαριτῶν, ἤρξαντο οὗτοι πυροβολοῦντες διαρκῶς ἀενάως, ἐκκωφαντικῶς ρίπτοντες ὁμαδὸν καὶ ἐκσφενδονίζοντες καὶ τορπίλλας ἀκόμη.

Η καταλαβοῦσα τὸν κόσμον φρενῖτις ἦτο ἀπερίγραπτος.

Αἱ ζητωκραυγαὶ ἀναμιγνυόμεναι μετὰ τῶν πυροβολισμῶν ἀπετέλουν ἕνα συνεχῆ βόμβον ἀκουόμενον ἀπὸ πολὺ μακρᾶς ἀποστάσεως καὶ δυνάμενον νὰ συγκλονήσῃ καὶ αὐτὸν τὸν Ἅδην.

Ο κυβερνήτης τῆς «Μακεδονίας» πρὸ τοῦ πρωτοφανοῦς τούτου θεάματος, δηλώσας ὅτι πόλις ἐμπνεομένη ὑπὸ τοιούτων αἰσθημάτων ἀξίζει τῷ ὄντι νὰ χαιρετισθῇ, διέταξε καὶ ἐρρίφθησαν 11 κανονιοβολισμοί.

Τὸ πλοῖον ἀφίκετο εἰς Πλωμάριον τὴν 1)2 περίπου μ. μ. καὶ ἠγκυροβόλησεν ἀπέναντι τῆς ἀποβάθρας.

— *Ἀσπασμὸς τῆς σημαίας.*

Μόλις τὸ πλοῖον ἠγκυροβόλησεν ἀνῆλθον ἐπ' αὐτοῦ οἱ ἐπὶ τῶν καταφόρτων λέμβων ἐξελθόντες πρὸς προϋπάντησιν αὐτοῦ Πλωμαρῖται, οἵτινες μόλις ἐπάτουν ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ἔκαμνον τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ, ἐγονυπέτουν καὶ ἠσπάζοντο τὸ κατάστρωμα τοῦ ἀτμοπλοίου, κατόπιν τὰ τηλεβόλα καὶ τελευταίως τὴν σημαίαν, διὰ τῆς ὁποίας ἐσφόγγιζον καὶ τὰ πλημμυροῦντα τοὺς ὀφθαλμούς των δάκρυα ἐκ τῆς ἀκρατήτου συγκινήσεως.

Αἱ ζητωκραυγαί, οἱ ἐναγκαλισμοὶ τῶν ναυτῶν, οἱ ἀλληλοασπασμοὶ εἶχόν τι τὸ ἀπεριγράπτως μεγαλοπρεπὲς καὶ συγκινητικόν.

Πολλοὶ ἐρρίπτοντο εἰς τὴν θάλασσαν ἀπὸ τὴν καταλαβοῦσαν αὐτοὺς φρενίτιδα. Ἄλλοι ἀτενίζοντες πρὸς τὸν οὐρανὸν ἔλεγον:

— Τώρα ἂς ἀποθάνω!

Η ΠΑΡΑΔΟΣΙΣ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ

Η ἐκ τοῦ ἀτμοπλοίου ἔξοδος

Εὐθὺς μετὰ τὴν ἀγκυροβολίαν ὁ κυβερνήτης κ. Τσουκαλᾶς διέταξε νὰ καταβιβασθῇ λέμβος, τῆς ὁποίας ἐπέβησαν ὁ ὑποπλοίαρχος κ. Ἐμμανουὴλ Φορτίνης, ὁ ἀνθυποπλοίαρχος κ. Λεων. Καμπάνης ὁ ὁδηγὸς κ. Δημ. Στεφάνου καὶ 6 ναῦται.

Η λέμβος φέρουσα λευκὴν σημαίαν ἐπὶ τῆς πρώρας προσήγγισεν εἰς τὴν ἀποβάθραν, ἐπὶ τῆς ὁποίας εἶχε στρωθῇ πολυτελέστατος τάπης.

Ἐπὶ τῆς προκυμαίας ἀνέμενον οἱ κ. κ. Κωνσταντῖνος καὶ Χριστόδουλος Ἀθανασιάδαι, περιτυλιγμένοι μὲ κυανολεύκους ταινίας, ὁ κ. Ἰωάννης Βουλαλᾶς φέρων στολὴν ἀντάρτου καὶ ὅλον τὸ Πλωμάριον παρακολουθοῦν τὰ ἐξελισσόμενα ἐν ἐξάλλῳ ἐνθουσιασμῷ.

Ὡσαύτως ἦσαν παρατεταγμένοι οἱ μαθηταὶ καὶ αἱ μαθήτριαι κρατοῦσαι σημαίας καὶ κάνιστρα πλήρη ἀνθέων.

Ἅμα τῇ ἐξόδῳ τῶν Ἑλλήνων ἀξιωματικῶν ὑπεδέχθησαν αὐτοὺς οἱ ἀναμένοντες Πλωμαρῖται ζητωκραυγάζοντες καὶ πυροβολοῦντες ἀκαταπαύστως.

Οἱ Ἕλληνες ἀξιωματικοὶ ἀπετάθησαν εἰς τοὺς παρισταμένους ζητοῦντες νὰ εἰδοποιηθῇ ὁ Ὑποδιοικητὴς Πλωμαρίου ὅπως ἔλθῃ ἐκεῖ.

Πράγματι κληθεὶς ἀφίκετο αὐτόθι ὁ Ὑποδιοικητὴς Πλωμαρίου Βαχᾶ βέης, ὅστις καὶ ἐχαιρέτισε διὰ χειραψίας τοὺς Ἕλληνας ἀξιωματικούς, ὁ δὲ κ. Φορτίνης ἐνεχείρησε φάκελλον δι' οὗ ἐζητεῖτο ἡ παράδοσις τῆς πόλεως.

Ο Ὑποδιοικητὴς ἀπήντησεν ὅτι ἡ πόλις ἦτο ἀπὸ διημέρου ἤδη παραδεδομένη, κατὰ συνέπειαν οὐδεὶς ὑπῆρχεν ὅστις θὰ ἀντέτεινεν εἰς τὴν κατάληψίν της ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ.

— *Εἰς τὸ Διοικητήριον.*

Εὐθὺς μετὰ τοῦτο ἐξεκίνησαν ὅπως μεταβῶσιν εἰς τὸ Διοικητήριον.

Ἐκεῖνο ὅμως ὅπερ ἔλαβε χώραν κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ περιγραφῇ, ἔστω καὶ ὑπὸ τοῦ ζωηροτέρου καλάμου.

Καθ' ὅλον τὸ ἀπὸ τῆς ἀποβάθρας μέχρι τοῦ Διοικητηρίου διάστημα εἶχον στηθῇ ἀψῖδες ἐκ κλάδων δάφνης, κάτωθεν τῶν ὁποίων θὰ διήρχετο τὸ πλῆθος.

Αἱ ζητωκραυγαί, αἱ ἐνθουσιώδεις ἀναφωνήσεις, αἱ ἐκδηλώσεις τῆς χαρᾶς εἶχον φθάσει εἰς τὸ κατακόρυφον.

Οἱ Ἕλληνες ἀξιωματικοὶ καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ στρατιῶται ἐφέροντο ἐπὶ τῶν χειρῶν τῶν Πλωμαριτῶν.

Οἱ μαθηταὶ καὶ αἱ μαθήτριαι ἔψαλλον τὸν Ἐθνικὸν ὕμνον καὶ ἔρραινον τοὺς διερχομένους μὲ ἄνθη, μὲ μῦρα, μὲ δρόσον, μὲ κομφέτα.

Ἅμα οἱ Ἕλληνες ἀξιωματικοὶ ἔφθασαν εἰς τὸ Διοικητήριον, ὁ κ. Φορτίνης ἀνεπέτασε τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν, ἐνῷ ὁ κ. Καμπάνης μεταβὰς ἀνύψωσεν αὐτὴν εἰς τὸ λιμεναρχεῖον.

— *Οἱ Τοῦρκοι ὑπάλληλοι*

Εὐθὺς κατόπιν ὁ Φορτίνης διέταξε καὶ παρουσιάσθησαν πρὸ αὐτοῦ ὅλοι οἱ τέως κυβερνητικοὶ ὑπάλληλοι οἵτινες προσερχόμενοι ἐχαιρέτων διὰ τοῦ «Καλῶς ὡρίσατε», καὶ τοὺς ὁποίους ἐνέκρινεν ἕνα ἕκαστον ἰδιαιτέρως.

— Κατόπιν ὁ κ. Φορτίνης ἐγερθεὶς εἶπεν ὅτι ἐν ὀνόματι τοῦ νόμου καὶ τοῦ βασιλέως ἡ Μυτιλήνη μεθ' ὅλων τῶν πόλεων καὶ τῶν χωρίων αὐτῆς κατελήφθη ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος καὶ ὅτι θὰ ἐφαρμοσθῇ πλήρης ἰσότης καὶ θὰ προστατευθῇ ἡ ζωὴ ἡ τιμὴ καὶ ἡ περιουσία ὅλων τῶν κατοίκων ἀνεξαρτήτως θρησκεύματος.

Ο ἐκ τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων Χακῆ βέης ἀπήντησεν ὅτι οἱ Μουσουλμάνοι τῆς νήσου γνωρίζοντες τὰ εὐγενῆ αἰσθήματα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως μετ' εὐγνωμοσύνης ἀποδέχονται τὰς δηλώσεις τοῦ κ. Φορτίνη.

Κατόπιν κρατηθέντων ὅλων τῶν Τούρκων ὑπαλλήλων εἰς τὸ Διοικητήριον, μετέβησαν ἅπαντες εἰς τὸν ἱ. ναὸν τοῦ Ἀγ. Νικολάου ὅπου ἐτελέσθη δοξολογία καὶ ἐξεφωνήθησαν λόγοι ὑπὸ τοῦ ἀρχιμανδρίτου Παπᾶ Γεωργίου καὶ τοῦ διδασκάλου κ. Γ. Ζεϊβέκη.

Ἀπήντησεν ὁ κ. Τσουκαλᾶς εὐχαριστῶν τοὺς Πλωμαρίτας διὰ τὸν ἐνθουσιασμόν των καθὼς καὶ ὁ κ. Καρατζᾶς συστήσας τάξιν καὶ ἡσυχίαν.

Τόση ἦτο ἡ καταλαβοῦσα τοὺς Πλωμαρίτας συγκίνησις ὥστε ὅλοι ἔκλαιον μὴ δυνάμενοι νὰ συγκρατηθοῦν.

Κατόπιν μετέβησαν εἰς τὸ Ἀναγνωστήριον Βενιαμὶν ὅπου προσεφέρθησαν ἀναψυκτικά. Αἱ μαθήτριαι ἔκαμον παρέλασιν κάτωθεν τοῦ Ἀναγνωστηρίου ᾄδουσαι τὸ "Μαύρη εἶν' ἡ νύκτα στὰ βουνά," καὶ τὸν ἐθν. ὕμνον ἐνῷ ἡ μουσικὴ Πλωμαρίου ἀνέκρουε διαρκῶς τὸν ὕμνον καὶ διάφορα ἐμβατήρια.

Κατόπιν ἐκάλεσαν τὸν δήμαρχον κ. Ι. Πούλιαν εἰς τὸν ὁποῖον μετὰ τεσσάρων ἄλλων πολιτῶν ἀνέθεσαν προσωρινῶς τὴν ἀρχήν, ἐγκατέλειψαν δὲ περὶ τοὺς 10 στρατιώτας οἵτινες μετὰ τῆς ὀργανωθείσης πολιτοφυλακῆς θὰ τηροῦν τὴν τάξιν.

***

Τόσα πολλὰ ἦσαν τὰ προσφερθέντα ὑπὸ τῶν μαθητριῶν ἄνθη ὥστε οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται δὲν ἠδύναντο νὰ τὰ κρατήσωσι.

Εἰς τὰς 7 τὸ ἑσπέρας ἐπιβάντες τῆς γαζολίνας τοῦ κ. Μελανθινοῦ ἀνῆλθον ἐπὶ τῆς "Μακεδονίας".

***

Οἱ ἀξιωματικοὶ ἀνταποδίδοντες τὸν ἐνθουσιασμὸν τῶν Πλωμαριτῶν ἐχαιρέτιζον διὰ κανονιοβολισμῶν καὶ συριγμῶν τὴν πανηγυρίζουσαν πόλιν.

Ἐν τῷ ἀτμοπλοίῳ ἐπεβιβάσθησαν καὶ οἱ αἰχμάλωτοι τοὺς ὁποίους ἐπεριποιήθησαν ἐξαιρετικῶς φιλοξενήσαντες εἰς τὴν α' θέσιν.

Μετὰ τῶν αἰχμαλώτων εὑρίσκετο καὶ ὁ φύλαξ τοῦ ἐργοστασίου τῶν ἀδελφῶν Γεωργαντέλλη Χαλὴλ ἀγᾶς, Ἀλβανός, ὅστις πρό τινος ἠπείλει ὅτι θὰ κάψῃ τὸ Πλωμάριον.

Ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου συνώδευσαν καὶ ἀπεχαιρέτισαν τὸν ἐλευθερωτὴν στρατὸν καὶ τοὺς ἀξιωματικοὺς του οἱ πρόκριτοι Πλωμαρίου κ. κ. Ι. Πούλιας, Β. Ἀράμπογλους, Χ" Γιαννάκος Μαυρῖκου.

Τὸ ἀτμόπλοιον περὶ τὴν 7ην ὥραν ἀνεχώρησε κατευθυνόμενον εἰς Μυτιλήνην.

Αἱ ἐντυπώσεις τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τῶν στρατιωτῶν ἐκ τῆς ὑποδοχῆς τὴν ὁποίαν ἔτυχον ἐν Πλωμαρίῳ ἦσαν τοιαῦται ὥστε ἐξέφραζον τὸν θαυμασμόν των καὶ ἐλυποῦντο διότι δὲν εἶχον τὴν τύχην νὰ μείνουν καὶ οὗτοι εἰς τὴν καταληφθεῖσαν πόλιν.

Ὅλος ὁ λαὸς τοῦ Πλωμαρίου παρεκάλεσε τὸν κ. Φορτίνην νὰ ἀφήσῃ ἐλεύθερον τὸν Βαχᾶ βέην διὰ τὴν καλήν αὐτοῦ διαγωγήν, ὡς καὶ τὸν ὑπάλληλον τοῦ Δημοσίου χρέους Χακῆ βέην, ὅπερ καὶ ἐγένετο. Μετὰ τῶν συλληφθέντων συγκαταλέγονται καὶ δύο ὁμογενεῖς, Τζοῦρος, κλητὴρ τοῦ δικαστηρίου, καὶ Μανδόνης κλητὴρ τοῦ λιμεναρχείου, καταγγελθέντες ὡς προδόται.

***

Γενικῶς εἰπεῖν ἡ ἡμέρα τῆς Παρασκευῆς θὰ μείνῃ ἱστορικὴ διὰ τὸ Πλωμάριον, οἱ κάτοικοι τοῦ ὁποίου βλέποντες ἐκπληρούμενον τὸ ἐθνικὸν αὐτῶν ἰδεῶδες, ἀφῆσαν νὰ ἐκραγῇ ἀκράτητος ὁ ἐνθουσιασμός των.

ΣΥΓΚΡΟΥΣΙΣ ΕΘΕΛΟΝΤΩΝ ΜΕΤΑ ΜΠΑΣΙΜΠΟΥΖΟΥΚΩΝ

Εὖγε καὶ τρὶς εὖγε εἰς τὰ τιμημένα παλληκάρια τοῦ ξακουσμένου Πλωμαρίου μας.

Λεοντόκαρδοι ἄνδρες, ριψοκίνδυνοι καὶ γενναῖοι, αἰσθηματίαι πρώτης γραμμῆς, ἕτοιμοι νὰ χύσωσι τὸ εὐγενὲς Ἑλληνικὸν αἷμά των ὑπὲρ τῆς φιλτάτης Πατρίδος τὸ ἔδειξαν καὶ πάλιν εἰς τὴν περίστασιν αὐτὴν τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς δουλωμένης νήσου μας, τιθέμενοι παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν ἐλευθερωτῶν ἀδελφῶν μας καὶ ὑποβοηθήσαντες τὸ ἀπολυτρωτικὸν ἔργον των.

Πλωμαρῖται, παιδιὰ ριψοκίνδυνα καὶ γενναῖα δὲν ἐδίστασαν νὰ σπεύσουν εἰς συνάντησιν τοῦ περιπολοῦντος στόλου μας νὰ δώσουν τὰς δεούσας πληροφορίας εἰς τοὺς ἀναμενομένους ἐλευθερωτὰς καὶ νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς ὁδηγοί.

Πλωμαρῖται καὶ πάλιν μετὰ τὴν κατάληψιν τῆς Μυτιλήνης σπεύδουσι πρῶτοι νὰ ὑποβοηθήσωσι τὸ ἔργον τῆς ἐξοντώσεως τῶν τυράννων, τῆς συλλήψεως καὶ τοῦ αἰχμαλωτισμοῦ ἐκείνων ἐκ τῶν μέχρι χθὲς δεσποτῶν μας οἱ ὁποῖοι ἐδυνάστευσαν, ἐτυράννησαν καθ' οἱονδήποτε τρόπον, κατεχράσθησαν τῆς ἰσχύος αὐτῶν ἔθυσαν καὶ ἀπώλεσαν, ὠργίασαν ἐπὶ ἀόπλων καὶ ἀνυπερασπίστων ραγιάδων.

— *Τὸ α'. ἀνταρτικὸν σῶμα*

Ἅμα τῇ ἀναγγελίᾳ τῆς ὑπὸ τοῦ ἐνδόξου στόλου μας καταλήψεως τῆς Μυτιλήνης ἠλεκτρισθέντες οἱ λεοντόθυμοι παλληκαράδες συσπειροῦνται περὶ τοὺς ἀρχηγούς των καὶ σχηματίζουσι τὰ ἀνταρτικὰ σώματά των καὶ ὑπόσχονται ἀμοιβαίως νὰ προσφέρωσι τὸν βραχίονά των καὶ τὸ αἷμα των εἰς πᾶσαν τυχὸν ἀνάγκην κατὰ τῶν τυράννων τῆς πατρίδος των.

***

Εἴκοσι καὶ δύο παλληκαρόπουλα τοῦ Πλωμαρίου ἕνα κι' ἕνα, μὲ τὸν ἀρχηγόν τους τὸν λεβέντην Ἐμμ. Σιταρᾶν τὸν ὁποῖον προσαγορεύουσι Καπετὰν Μάν ν ἔρθωσιν τὴν Κυριακὴν ἐνταῦθα ἵνα δώσωσι λόγον τῆς δημιουργίας δράσεώς των καὶ λάβωσι διαταγὰς πρὸς περαιτέρω ἐνέργειαν.

— *Η καταδίωξις τῶν χωροφυλάκων*

Τὰ κατὰ τὴν δρᾶσιν αὐτοῦ ἔχουσιν ὡς ἕπεται κατὰ τὴν πρὸς ἡμᾶς ἀφήγησιν τοῦ ὁπλαρχηγοῦ.

Τὴν Πέμπτην ἑσπέρας τὸ σῶμα τοῦτο ἔκαμε ἔναρξιν τῆς δράσεώς του ἀρχίσαν ἀπὸ τοὺς χωροφύλακας τοὺς ὁποίους καὶ ἀφώπλισε.

Μετέβησαν εἶτα καὶ ἤνοιξαν τὰς φυλακὰς καὶ ἀπελευθέρωσαν τοὺς κρατουμένους. Ηρεύνησαν πρὸς ἀνεύρεσιν τοῦ κατασχεθέντος ὅπλου τοῦ ἐκ τῶν καλλιτέρων καὶ γενναιοτέρων παλληκαριῶν τοῦ Πλωμαρίου τοῦ α' μάρτυρος Δ. Πιτσιλαδῆ ὅστις ἀνάνδρως ἐφονεύθη κατὰ τὸ προηγ. ἐπεισόδιον, τὸ ὁποῖον καὶ ἀνευρόντες ἐν τῷ λιμεναρχείῳ παρέλαβον καὶ παρέδωσαν εἰς τὴν οἰκογένειάν του.

Μετὰ τοῦτο κύριον μέλημά των ὑπῆρξεν ἡ ἀνακάλυψις τοῦ δραπετεύσαντος χωροφύλακος φονέως τοῦ Πιτσιλαδῆ.

Πληροφοροῦνται ὅτι ἐξεδόθη πρὸς τὸ Μέγα Χωριὸ καὶ φθάνουσιν ἐκεῖ τὴν Παρασκευὴν ὅπου καὶ διανυκτερεύουσιν.

Τὸ Σάββατον κινοῦσι πρὸς τὴν περιφέρειαν Ἀγιάσου.

Εἰσέρχονται εἰς τὴν πόλιν καὶ ζητοῦσι τὸν Δήμαρχον καὶ τὴν Δημογεροντίαν ἵνα τοὺς βοηθήσωσιν πρὸς ἀφοπλισμὸν τῶν ἐν αὐτῇ χωροφυλάκων.

Αἱ ἐπιτόπιαι ἀρχαὶ ἵνα μὴ συμβῶσι παρεξηγήσεις ἐκ μέσους τῶν Ἀγιασωτῶν παλληκαριῶν ὧν ἡ φιλοτιμία θὰ ἐθίγετο παρεκάλεσαν τὸν ὁπλαρχηγὸν νὰ παραιτηθῇ τοῦ ἔργου τούτου τὸ ὁποῖον ἐξετελέσθη ὑπὸ Ἀγιασωτῶν οἱ ὁποῖοι αἰχμαλωτήσαντες τοὺς μετέφερον ἐνταῦθα.

Ἐκεῖθεν ἀφ' οὗ ἔλαβον τὰ κατάλληλα πιστοποιητικὰ ὁρμοῦσι πρὸς καταδίωξιν τῶν ἐχθρῶν τῆς πατρίδος οἱ ὁποῖοι κατὰ τὰς πληροφορίας των θὰ εὑρίσκοντο εἰς τὰς περιφερείας Ιππείου Σκούντας καὶ Ἀσωμάτου ὅπου καὶ κακοποιοῦσι τοὺς κατοίκους.

Μετ' ἐπισταμένας ἀνιχνεύσεις εἰς τὰ μέρη ταῦτα ἐπείσθησαν ὅτι εἶχον διαφύγῃ.

Διενυκτέρευσαν ἐν Ἀσωμάτῳ ὅπου τοὺς ἐπεριποιήθησαν οἱ κάτοικοι ἔξαιτα καὶ τοὺς ἐφοδίασαν μὲ τὰ κατάλληλα πιστοποιητικά.

— *Η μάχη.*

Ἐν Ἀσωμάτῳ εὑρισκόμενοι εἰδοποιοῦνται ὑπὸ τοῦ ἐγχωρίου Εὐστρ. Κατσαΐνου ὅτι πρὸς τὰ μέρη τοῦ Ἀμπελου Μῦλοι πρὸς τὰ ὑψώματα «Χλιᾶ βρύσι» ἐθεάθησαν ἔνοπλοι Τοῦρκοι πιθανῶς στρατιῶται.

Πρὸς τὸ μέρος ἐκεῖνο στέλλεται μέρος τοῦ ἀποσπάσματος πρὸς ἀνίχνευσιν.

Τὴν πρωΐαν τῆς Κυριακῆς τὸ ἀποσταλὲν σῶμα συνήντησε τουρκαλβανοὺς καὶ Τουρκομάνους ὑπὸ ἀρχηγὸν τὸν αἱμοβόρον καταστροφέα παντὸς Ἑλληνικοῦ Χαλὴλ, μεθ' ὧν συνεπλάκησαν.

Εἰδοποιήθη πάραυτα τὸ ὅλον σῶμα καὶ πάντες ἔσπευσαν εἰς καταδίωξιν τοῦ ἐχθροῦ ἀνερχομένου εἰς 30—35 κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τοῦ ὁπλαρχηγοῦ Μάνου.

Καταδιώκοντες καὶ καταδιωκόμενοι ἔφθασαν εἰς τὴν θέσιν «Χλιᾶ βρύσι» ὅπου καὶ ἐγένετο ἡ μάχη.

Οἱ Τουρκομάνοι εἶχον ὀχυρωθεῖ ὄπισθεν ὑψωμάτων οἱ δὲ ἡμέτεροι ἐπετέθεντο ἀπὸ τριῶν μερῶν σχηματίσαντες σχῆμα Π.

Τὸ κέντρον ἤρχισε κατὰ πρῶτον τὴν ἐπίθεσιν καὶ κατώρθωσε νὰ ἐκτοπίσῃ αὐτοὺς οἱ ὁποῖοι διευθυνόμενοι δεξιόθεν καὶ ἀριστερόθεν ἐδεκατίζοντο ὑπὸ τῆς δεξιᾶς καὶ ἀριστερᾶς πτέρυγος.

Περὶ τοὺς 10 κατώρθωσαν νὰ διαφύγωσι τραπέντες εἰς ἄτακτον φυγὴν ἄλλοι τόσοι δὲ φεύγοντες ὠχυρώθησαν εἴς τινας ἐκεῖ που διεσπαρμένους πύργους οἱ δὲ λοιποὶ μετὰ τοῦ ἀρχηγοῦ των ἔπεσαν αὐτόθι.

Κύριοι τοῦ πεδίου οἱ ἀντάρται μας ὁδεύουσι πρὸς τοὺς πύργους.

Εἰς τὸν πρῶτον πύργον δὲν εὗρον εἰ μὴ γεαρὰν χανούμισσαν μετὰ τοῦ τέκνου της τὴν ὁποίαν καὶ ᾐχμαλώτισαν, ὀλίγα τρόφιμα καὶ βαλάντιον περιέχον 7 λίρα, τουρκίας καὶ 12 φλωρία μικρὰ καὶ μεγάλα.

Τὸ χρηματικὸν ποσὸν παρέδωκαν χθὲς ἐνταῦθα εἰς τὸν Ἀρχηγὸν κ. Μανουσάκην.

Εἰς τὸν δεύτερον πύργον ἀντιλαμβάνονται τὴν ἀπόκρυψιν τῶν ὑποχωρησάντων. Ἀρχίζουσι σφοδρὸν πῦρ κατ' αὐτοῦ τὸ ὁποῖον μεταβάλλεται εἰς β' χάνι τῆς Γραβιᾶς ὑπὸ ἀντιθέτους περιστάσεις.

Οἱ ἀπὸ τῶν παραθύρων προβάλλοντες ἵνα πυροβολήσωσι πίπτουσιν ὑπὸ τὰς βροχηδὸν ριπτομένας σφαίρας τῶν πολιορκητῶν παλληκαριῶν μας.

Ἀλλ' οἱ ἐναπομείναντες εἰς τὴν πρόσκλησιν τοῦ ἀρχηγοῦ ὅπως παραδοθῶσιν ἀπαντῶσι δι' ὕβρεων.

Μὲ προφυλάξεις πλησιάζουσι τινὲς καὶ μὲ κορμὸν δένδρου βιάζουσι τὴν διὰ σιδηροῦ ἐλάσματος κεκαλυμμένην θύραν τὴν ὁποίαν μὲ μεγάλην δυσκολίαν ἠμιανοίγουσι.

Εἷς ἐκ τῶν παλληκαριῶν ὁ τολμηρὸς Ἐμμ. Λοῦλος ὁρμήσας εἰς τὴν εἴσοδον πλήττεται δι' ἀξίνης ὑπό τινος τῶν ἐντός.

Συλλέγουσι τότε φρύγανα καὶ κλάδους καὶ μὲ πετρέλαιον τὸ ὁποῖον ἐπρομηθεύθησαν ἀπὸ τὸν πρῶτον πύργον ἀνάπτουσι πυρὰν καὶ ταυτοχρόνως πυροβολοῦσιν εἰς τὴν εἴσοδον καὶ τὰ παράθυρα.

Πνιγόμενοι ὑπὸ τοῦ καπνοῦ ἐπιχειροῦσι νὰ πηδήσωσιν ἀπὸ τῶν παραθύρων οἱ πολιορκούμενοι ἀλλ' εὑρίσκουσι τὸν θάνατον ὑπὸ τὸ σφοδρὸν πῦρ τῶν πολιορκητῶν.

Τὸ πῦρ πλέον ἀπετέφρωσεν ἐξ ὁλοκλήρου τὸν πύργον ὁμοῦ μετὰ τῶν ἐναπομεινάντων ὧν αἱ φωναὶ «Ἀλλὰχ Ἀλλὰχ» ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἐσβύνοντο.

Οὕτως ἡ μάχη ἐστέφθη ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας.

Τὸ σῶμα συνταχθὲν καὶ ἀπελευθερῶσαν τὴν χανούμισσαν ἣν ἐκράτουν μέχρι τῆς ὥρας ἵνα μὴ εἰδοποιήσῃ καὶ ἀποσταλῇ βοήθεια εἰς τοὺς πολιορκουμένους ἐσκέφθησαν νὰ ἔλθωσιν ἐδῶ ἵνα παρουσιασθῶσιν εἰς τὸν Ἀρχηγὸν τῆς κατοχῆς καὶ ζητήσωσι διαταγὰς πρὸς περαιτέρω καταδίωξιν τῶν εἰς τὰ μέρη ταῦτα κρυπτομένων ἐχθρῶν.

Εἰς χεῖρας τῶν ἀνταρτῶν περιῆλθον ὡς λάφυρα ἐκτὸς τοῦ βαλαντίου καὶ 4 ὅπλα (1 Γκρᾶ καὶ 3 κυνηγετικὰ) καὶ ἓν περίστροφον Μαυροβουνιώτικον, ἅπινα καὶ ταῦτα παρεδόθησαν τῷ ἀρχηγῷ.

Η ΕΠΙ ΤΗ ΑΠΟΛΥΤΡΩΣΕΙ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Οὐδέποτε ἄλλοτε ἡ Μυτιλήνη εἶδε τοιαύτην συγκέντρωσιν ὡς τὴν τῆς προχθὲς Κυριακῆς.

Ἀπὸ βαθείας νυκτὸς ἤρχισαν νὰ προσέρχωνται ἀπὸ ὅλα τὰ περίχωρα οἱ κάτοικοι μετὰ τῶν γυναικῶν καὶ τῶν τέκνων των καὶ ἐξεχύνοντο εἰς τὴν πόλιν μας ἐξ ὅλων τῶν πρὸς αὐτὴν εἰσόδων ἀκατάσχετα τὰ πλήθη τῶν χωρικῶν.

Καὶ ἤρχοντο, ἤρχοντο, ἤρχοντο, καὶ ἐξηκολούθουν νὰ ἔρχωνται καὶ μέχρι τῆς 10ης ἀκόμη ὥρας ἡ πόλις μας ὁλόκληρος εὑρίσκετο ἐπὶ ποδὸς καὶ οἱ πάντες κατηυθύνοντο πρὸς τὴν Μητρόπολιν, ὅπου ἐπρόκειτο νὰ τελεσθῇ ἡ πρώτη δοξολογία ἐπὶ τῇ ἀπολυτρώσει μας ἀπὸ τῆς τουρκικῆς ὀπισθοδρομικότητος καὶ τυραννίας.

Εἰς τὰ πρόσωπα ὅλων ἐζωγραφίζετο ἡ ἄδολος χαρά, καὶ ἐξηκολούθουν νὰ ἀνταλλάσσωνται οἱ χαιρετισμοὶ μὲ τὸν χαρμόσυνον χαιρετισμὸν τὸν συμβολίζοντα ὅ,τι ἱερὸν καὶ ἅγιον, καὶ τέλειον καὶ ἐπιθυμητὸν ἔχει τις νὰ εὐχηθῇ: τὸ "Χριστὸς Ἀνέστη".

— *Περὶ τὴν Μητρόπολιν.*

Η κίνησις ἰδία εἰς τὰς περὶ τὴν Μητρόπολιν ὁδοὺς πολὺ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς τελετῆς κατέστη ἀδύνατος.

Τὸ πλῆθος εἰς ὅλας τὰς πρὸς τὸν ναὸν ἀγούσας ὁδοὺς εἶχε σχηματίσει τεῖχος ἀδιαπέραστον.

Τὸ εὐρὺ προαύλιον τοῦ ναοῦ εἶχε καταληφθῇ ἐξ ἐφόδου παρὰ τοῦ ὡραίου ἰδίως φύλου.

Ο διάκοσμος ὅλων τῶν οἰκιῶν καὶ τῶν καταστημάτων ὡς καὶ τῆς Μητροπόλεως ἦτο πρωτοφανής. Πανταχοῦ ἐκυμάτιζον αἱ σημαῖαι, τὸ γλυκὺ σύμβολον τῶν πόθων καὶ τῶν ἐλπίδων μας, πανταχοῦ ἐκυριάρχει τὸ γλυκὺ γαλάζιο χρῶμα, τὸ ὁποῖον ὑποστὰν τόσας καταδιώξεις ὑπὸ τῶν Τούρκων κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη πρόκειται ἤδη νὰ προστατεύσῃ καὶ αὐτοὺς τοὺς ἰδίους ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς ἀνακουφιστικῆς αὐτοῦ πνοῆς.

— Η παράταξις

Ἀπόσπασμα πεζοναυτῶν ὑπὸ τὸν κ. Ἀνδρεάδην εἶχε παραταχθῇ εἰς τὸ προαύλιον καὶ ἐντὸς τῆς ἐκκλησί-

ας κρατοῦν τὴν εὐκοσμίαν.

Οἱ μαθηταὶ τοῦ Γυμνασίου καὶ τῆς ἀστικῆς σχολῆς φέροντες μικρὰς Ἑλληνικὰς σημαίας εἶχον παραταχθῆ εἰς τὴν πρὸ τοῦ ναοῦ ὁδόν.

Αἱ μαθήτριαι μὲ τὰς κυανολεύκους ἀμφιέσεις των ἐντὸς τοῦ ναοῦ μετὰ τῆς διευθυντρίας καὶ τῶν διδασκαλισσῶν ἔχουσαι ἐπὶ κεφαλῆς τὴν μαθήτριαν Ἑλένην Καποδίστρια ἧς ἡ ἀμφίεσις ἦτο μία Ἑλληνικὴ σημαία μὲ ξέπλεκα τὰ ὡραῖα μαλλιά της φέρουσαν μίαν ἐξαίσιον ὡραιότητα μεταξίνην Ἑλληνικὴν σημαίαν.

Διμοιρία πεζοναυτῶν μὲ ἐφ' ὅπλου λόγχην ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ σημαιοφόρου κ. Γ. Ανδρεάδη παρετάχθη εἰς δύο στίχους ἔνθεν καὶ ἔνθεν τῆς ὁδοῦ μέχρι τοῦ ἱεροῦ τῆς Ἐκκλησίας.

— Η Δοξολογία

Εἰς τὰς 11 ἀκριβῶς ἤρξατο προσερχομένη ἡ κυβέρνησις τῆς Κατοχῆς. Ὁ στρατιωτικὸς Διοικητὴς κ. Κ. Μελᾶς, ὁ ἀρχηγὸς τῆς κατοχῆς ταγματάρχης κ. Μαυρουδάκης μετὰ τῶν ὑπασπιστῶν των κ. κ. Χρυσάφη καὶ Παπαδάμ οἵτινες κατέλαβον τὰς ἀπέναντι τοῦ Δεσποτικοῦ ἐπισήμους θέσεις. Μετ' αὐτοὺς δὲ ὁ νέος μας Νομάρχης κ. Ξενοφῶν Στελλάκης μετὰ τοῦ Α΄ Γραμματέως τῆς Διοικήσεως κ. Φραβή.

Ἀμέσως ἤρξατο ἡ χαρμόσυνος λειτουργία, τοῦ χοροῦ τῶν ἱερωμένων καὶ τῶν ψαλτῶν κατερξαμένων αὐτῆς διὰ τοῦ "Χριστὸς Ἀνέστη".

Ἐπηκολούθησαν κατὰ σειρὰν τὰ ἱερὰ τροπάρια, ὕμνοι καὶ εὐχαὶ καὶ εὐχαριστίαι "Σῶσον Κύριε τὸν Λαόν σου„ Τῇ Ὑπερμάχῳ„ "Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτής„ κλπ.

— Αἱ δεήσεις

Μετὰ τὸ πέρας τῶν τροπαρίων ἡ Α. Σ. ὁ Μητροπολίτης μετὰ φωνῆς ὑποτρεμούσης ἐκ συγκινήσεως ἀπήγγειλε τὰς ἑξῆς δεήσεις.

«Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Θεοσεβεστάτου καὶ φιλοχρίστου ἡμῶν Βασιλέως Γεωργίου, τῆς Εὐσεβεστάτης Βασιλίσσης ἡμῶν Ὄλγας τοῦ εὐσεβεστάτου Διαδόχου αὐτῶν Κωνσταντίνου καὶ τῆς Εὐσεβεστάτης συζύγου αὐτοῦ Σοφίας καὶ ὑπὲρ πάσης τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας ὑγείας τε καὶ σωτηρίας καὶ διαφυλάξεως αὐτῶν.

«Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ γενναίου καὶ φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ καὶ τοῦ ἐνδόξου Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ, ὑπὲρ τοῦ συμπολεμῆσαι αὐτοῖς καὶ καθυποτάξαι ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον.

«Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν συμμάχων φιλοχρίστων βασιλέων καὶ τῶν γενναίων αὐτῶν στρατιῶν.

«Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας μνήμης καὶ αἰωνίου ἀναπαύσεως τῶν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος γενναίως ἀγωνισαμένων καὶ ἐνδόξως ἐν τῷ πεδίῳ τῆς μάχης πεσόντων ἀδελφῶν ἡμῶν καὶ ὑπὲρ κατατάξεως αὐτῶν ἐν χώρᾳ ζώντων καὶ ἐν σκηναῖς τῶν μαρτύρων».

Ἀπερίγραπτος ὑπῆρξεν ἡ συγκίνησις καὶ δὲν ἔμεινεν ὀφθαλμὸς ἀδάκρυτος. Τέλος ἐψάλη πανηγυρικώτατα τὸ «Πολυχρόνιον» καὶ ὁ ἐνθουσιασμὸς τοῦ πλήθους εἶναι ἀκράτητος. Ἀτελεύτητοι ζητωκραυγαὶ ἀντηχοῦσιν εἰς τοὺς θόλους τοῦ ἱεροῦ ναοῦ.

Ζήτω ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος.
Ζήτω ὁ διάδοχος Κωνσταντῖνος.
Ζήτω ὁ Βενιζέλος.
Ζήτω ὁ Στρατὸς μας.
Ζήτω τὸ Ναυτικόν μας.
Ζήτω τὸ Ἔθνος.

— Ὁ λόγος τοῦ Μητροπολίτου.

Η Α. Σ. ὁ Μητροπολίτης ἀπήγγειλεν εἰς ἄκρον συγκεκινημένος τὸν ἑξῆς λόγον:

Καὶ πληροῦνται λοιπὸν οἱ προαιώνιοι πόθοι τοῦ πανελληνίου καὶ ἁπλοῦται κυματίζον ὑπερηφάνως ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τῆς ὑποδούλου χώρας τὸ σύμβολον τῆς ἀληθοῦς ἐλευθερίας. ἡ γλυκεῖα καὶ προσφιλὴς κυανόλευκος, κατάλουστος ἀπὸ δόξαν καὶ μεγαλεῖον, ὑπὸ τὰς ἱερὰς πτυχὰς τῆς ὁποίας φρύσσει ἐκ συγκινήσεως καὶ δονεῖται βαθύτατα πᾶσα ἑλληνικὴ ψυχὴ καταβρέχουσα ταύτην μὲ δάκρυα χαρᾶς καὶ ὑψίστης ἀνακουφίσεως.

Γενναῖοι πρόμαχοι τῆς πατρίδος, οἵ τε ἐνταῦθα παρόντες καὶ οἱ κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην εὑρισκόμενοι εἰς τὴν γείτονα ἀδελφὴν νῆσον Χίον ἵνα καὶ αὐτῆς θραύσητε τὰ δεσμά.

Η ἡμέρα αὕτη εἶνε ἡμέρα ἱστορικὴ διὰ τὴν νῆσον Μιτυλήνην, ὡς αἱ διαρρεύσασαι ἡμέραι εἶναι ἡμέραι ἱστορικαὶ διὰ τὸν σύγχρονον ἑλληνικὸν πολιτισμόν, εἶναι ἡμέραι ἱστορικαὶ διὰ σύμπαντα τὸν κόσμον. Βαθύτατα συγκεκινημένοι καὶ ἀνοικταῖς ταῖς ἀγκάλαις ὑποδεχόμεθα ὑμᾶς, κομίζοντας τὸν ἐναγκαλισμὸν τῆς μητρὸς Ἑλλάδος εἰς τὰ πεφιλημένα καὶ φιλόστοργα αὐτῆς τέκνα. Βεβαίως θὰ ἐσκίρτησαν ἀπὸ χαρὰν τὰ ἱερὰ ὀστᾶ καὶ τὰ τετιμημένα λείψανα τῶν ἐνδόξων ἡμῶν προγόνων κατὰ τὰς ἱστορικὰς ταύτας ἡμέρας. Η Μυτιλήνη εἶναι εἰς ἐπὶ πλέον ἀδάμας πολύτιμος ὅστις θὰ κοσμήσῃ τὸ στέμμα, τὸ κοσμοῦν τὴν σεπτὴν κορυφὴν τοῦ φιλοχρίστου ἡμῶν Βασιλέως Γεωργίου τοῦ Α΄ καὶ τὸν ἀδάμαντα τοῦτον, ὃν ἐζήλευσαν πολλοὶ ἐν τῷ κόσμῳ καὶ τὸν ὁποῖον ἀγρύπνως ἐφρούρει ἐπὶ αἰῶνας ὁλοκλήρους ὁ εὐγενὴς τῆς Μυτιλήνης λαός, δωρεῖται σήμερον ἡ τοῦ Θεοῦ πρόνοια, ὁ μέγας τῆς Ἑλλάδος Θεός, εἰς τὸ Θεοφρούρητον ἡμῶν Κράτος. Πολυχρόνιον ποιήσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὸν φιλόχριστον ἡμῶν Βασιλέα Γεώργιον καὶ τὸν σεπτὸν αὐτοῦ Διάδοχον Κωνσταντῖνον, τὸν θεοδόξαστον στρατηλάτην τοῦ γενναίου Ἑλληνικοῦ στρατοῦ καὶ πᾶσαν τὴν εὐλογημένην ὑπὸ τοῦ Θεοῦ βασιλικὴν οἰκογένειαν. Κρατύναι καὶ μεγαλύναι, Κύριος ὁ Θεὸς τὰ ὅπλα τοῦ γενναίου στρατοῦ καὶ τοῦ ἐνδόξου βασιλικοῦ ἡμῶν Ναυτικοῦ καὶ εὐλογῆσαι καὶ στερεῶσαι ἅπαν τὸ εὐσεβὲς ἡμῶν Ἔθνος εἰς τοὺς αἰῶνας.

— Εἰς τὸν περίβολον

Ἐν τῷ περιβόλῳ τῆς Μητροπόλεως ἀπὸ τοῦ θρόνου τοῦ ἀρχαίου Λεσβώνακτος ἀπηγγέλθησαν ὡραῖα καὶ ἐνθουσιώδη ποιήματα κατάλληλα τῇ περιστάσει ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Γυμνασίου κ. Μ. Ι. Μιχαηλίδου καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Μυτιληνιοῦ κ. Θεοδωρίδου καταχειροκροτηθέντας ὑπὸ τοῦ ἐνθουσιῶντος πλήθους.

Τούτους δὲ διεδέχθη ἐπὶ τοῦ βήματος ὁ κ. Δαυὶδ Γυμνασιάρχης ὅστις ἀπήγγειλεν ὡραιότατον λόγον.

— Η ὑποδοχή

Μετὰ ταῦτα ἐγένετο ὑποδοχὴ εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τοῦ Μητροπολιτικοῦ μεγάρου καθ' ἣν προσεφέρθησαν ἀναψυκτικά.

Ἐνώπιον τῆς Α. Σ. καὶ τῶν κ. κ. Ἀρχηγοῦ τῆς Κατοχῆς, Νομάρχου καὶ Στρατ. Διοικητοῦ παρουσιασθεῖσα ὑπὸ τῆς Διευθυντρίας ἡ φέρουσα ἐπὶ κοντοῦ τὴν ὡραίαν κυανόλευκον ἀπαγγέλλει ἐκ στήθους τὸ ἔξοχον καλλος ποίημα τοῦ Αχ. Παράσχου:

«Η Ἑλληνικὴ Σημαία» καὶ ὅλων τῶν παρισταμένων οἱ ὀφθαλμοὶ μεταβάλλονται εἰς κρουνοὺς δακρύων ἐκ τῆς συγκινήσεως.

Καὶ μὲ τὸ ὡραῖον αὐτὸ ποίημα τὸ τόσῳ συγκινητικὸν ἔληξεν ἡ μεγάλη αὕτη καὶ πρωτοφανὴς ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν τελετή, ἡ πρώτη ἀπὸ 450 ἐτῶν γενομένη ἐν Μυτιλήνῃ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ο ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΛΑΟΝ ΑΥΤΗΣ

Η Βασιλικὴ Κυβέρνησις εὐηρεστήθη ν' ἀναθέσῃ εἰς ἐμὲ τὴν διοίκησιν τῆς Νήσου ταύτης, λογίζομαι δ' εὐτυχὴς διότι εἰς ἐμὲ ἔλαχεν ὁ τιμητικὸς οὗτος κλῆρος, ὅπως ἐκπροσωπήσω τὸ πρῶτον ταύτην ἐνταῦθα καὶ συντελέσω εἰς ἑδραίωσιν τῆς Ἐλευθερίας καὶ τῶν ταύτῃ συμπαρομαρτούντων ἀγαθῶν ἰσότητος, δικαιοσύνης καὶ εὐνομίας, ἀγαθῶν τὰ ὁποῖα ἀνεξαρτήτως φυλῆς καὶ θρησκεύματος εἰς πάντας τοὺς κατοίκους ἀμερολήπτως θέλουσιν ἀπονεμηθῆ.

Η Βασιλικὴ Κυβέρνησις μνήμων τῶν ἱστορικῶν παραδόσεων τῆς Φυλῆς ἡμῶν ὡς καὶ τῆς Ἐθνικῆς Αὐτῆς ἀποστολῆς, ἐδωρήσατο ὑμῖν διὰ τοῦ γενναίου Αὐτῆς Στρατοῦ καὶ Στόλου τὴν ἀπὸ αἰώνων ἀναμενομένην Ἐλευθερίαν, μετὰ τὴν συντέλεσιν δὲ τοῦ ἱστορικοῦ τούτου γεγονότος καὶ τὴν πραγματοποίησιν ὧν Ἐθνικῶν Υμῶν πόθων προσδοκᾷ ὅπως ὁ Λαὸς τῆς Μυτιλήνης διὰ τοῦ πρὸς τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους σεβασμοῦ, τῆς ὑπακοῆς αὐτοῦ εἰς τὰ κελεύσματα τῶν Ἀρχῶν, τῆς τιμιότητος καὶ ἀφοσιώσεως αὐτοῦ εἰς τὰ καθήκοντα τοῦ Ἕλληνος πολίτου, συνδράμῃ ἡμᾶς εἰς τὸ ἐπίμοχθον ἔργον ὅπερ ἀνετέθη ἡμῖν ἤτοι τῆς κανονικῆς λειτουργείας τῶν Δημοσίων Ἀρχῶν καὶ τῆς ἑδραιώσεως τῆς δημοσίας τάξεως καὶ ἀσφαλείας ἄνευ τῶν ὁποίων δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ εὐνομουμένη πολιτεία.

Οὕτω, νομοταγῶς ἐργαζόμενος ὁ Μυτιληναϊκὸς Λαὸς μέλλει νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν εὐημερίαν καὶ τὸ μεγαλεῖον τῆς κοινῆς πατρίδος, ἧς ἤδη ἀποτελεῖ ἐπίλεκτον μέλος.

Ἐν Μυτιλήνῃ τῇ 11 Νβρίου 1912

Ὁ Πολιτικὸς Διοικητὴς Μυτιλήνης

Σ. Στελλάκης

ΚΑΤΑΣΧΕΣΙΣ ΠΟΛΕΜΕΦΟΔΙΩΝ

Χθὲς ἑσπέρας ἐκομίσθησαν ἐνταῦθα ἐκ Κώμης διὰ 10 φορτηγῶν ἁμαξῶν ὅπλα καὶ πολεμεφόδια ἀποθηκευμένα αὐτόθι καὶ προωρισμένα διὰ τοὺς ἐκ τοῦ χωρίου τούτου Τούρκους ἐθελοντάς.

Ἑπτὰ αἰσθηματίαι νέοι ἐκ Μυτιλήνης ἀποτελέσαντες μικρὸν ἀνταρτικὸν σῶμα καὶ περιφερόμενοι πρὸς τὰ μέρη ταῦτα ἀνεκάλυψαν τὴν ἀποθήκην.

Εἰσῆλθον εἰς τὸ χωρίον ἐσφράγισαν αὐτὴν καὶ εἰδοποίησαν τὸν Ἀρχηγὸν τῆς κατοχῆς ὅστις ἔστειλε χθὲς καὶ τὰ παρέλαβε.

Τὰ λάφυρα συνώδευε καὶ ὁ αἰσθηματίας ἱερεὺς Σωτήριος.

Η ΕΚΚΕΝΩΣΙΣ ΤΟΥ ΙΔΑΔΙΕ

Τὸ ἐνταῦθα τουρκικὸν Γυμνάσιον Ἰδαδιὲ χθὲς ἐξεκκενώθη. Οἱ δὲ μαθηταὶ παραλαβόντες τὰς ἀποσκευάς αὐτῶν ἀπήρχοντο εἰς τὰ ἴδια.

ΔΙΑΡΠΑΓΗ ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΥ

Κατὰ τὴν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς νήσου ἀποχώρησιν τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην ἡμέραν τῆς καταλήψεως 7 ἄτομα ὧν οἱ μὲν 4 ἐπὶ ἡμιόνων καὶ 3 πεζοὶ στρατιῶται καὶ εἷς πολίτης διερχόμενοι ἀπὸ τὰ καφενεῖα—παντοπωλεῖα Λάμπου Μύλοι διέρρηξαν τὴν θύραν τοῦ παντοπωλείου τοῦ κ. Ια. Σιντορέλη καὶ διήρπασαν διάφορα πράγματα τρόφιμα κλπ ἀξίας 15 περίπου μετζητίων, ὑπὸ τὰ ὄμματα τοῦ ἐκεῖ που κεκρυμμένου ἰδιοκτήτου.

ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΕΙΣ ΤΑ ΧΩΡΙΑ

Ἀληθὴς τρομοκρατία ἀσκεῖται, καθ' ἃ πληροφορούμεθα, εἰς τὰ χωρία καὶ δὴ τοῦ Βορειοδυτικοῦ διαμερίσματος.

Οἱ Τοῦρκοι, στρατὸς ἢ ἀνταρτικὰ σώματα, περιφέρονται αὐτόθι καὶ ἐνσπείρουσι τὸν πανικὸν εἰς τοὺς κατοίκους.

Προχθὲς ἐπολιόρκουν καὶ ἐτρομοκράτουν τὴν Καλλονήν, χθὲς τὴν Αγ. Παρασκευὴν αὔριον ἴσως ἄλλα χωρία.

Ὅλοι οἱ κάτοικοι ἀναμένουσιν ἐναγωνίως τοὺς ἐλευθερωτάς των ὄχι τόσον διὰ νὰ καταλύσουν τὰς ἀρχὰς διότι αὗται ἔχουσιν ἤδη καταλυθῆ ἀφ' ἑαυτῶν, ἀλλὰ διὰ νὰ χαιρετήσουν τὴν κυανόλευκον σημαίαν ἐπισήμως ὑπὸ τῶν ἐλευθερωτῶν των ὑψουμένην ἐπὶ τῶν Διοικητικῶν καταστημάτων.

Η ἀγωνία των δὲν περιγράφεται καθ' ἃ μᾶς διηγεῖται ὁ ἐκ Βρυσάς ἀφιχθεὶς φίλος ἰατρὸς κ. Ι. Νικολαΐδης καὶ καθ' ἃ φανταζόμεθα ἄλλως τε. Οἱ Πολιχνιᾶται καὶ Βρυσαγῶται ἅμα πληροφορηθέντες τὴν εἰς Πλωμάριον ἀπόβασιν κατῆλθον μὲ σημαίας καὶ μυρσίνας εἰς τὸ ἐπίνειον τῆς Βρυσάς ἵνα ὑποδεχθοῦν τοὺς λυτρωτὰς ἀδελφοὺς των φρονοῦντες ὅτι καὶ ἐκεῖ θὰ ἐγένετο ἀπόβασις.

Η ΕΝΩΣΙΣ ΤΗΣ ΣΑΜΟΥ

Παρ' ἐπιβατῶν τοῦ Αὐστριακοῦ (ἐκ Πειραιῶς μέσον Σμύρνης) πληροφορούμεθα ὅτι ὁ Σοφούλης ἐκήρυξε τὴν Κυριακὴν τὴν ἕνωσιν τῆς Σάμου μετὰ τῆς Ἑλλάδος.

Η ΛΕΣΧΗ ΤΩΝ ΕΚΑΡΟΜΩΝ

Τὸ πρωτοστατοῦν εἰς πᾶσαν ἐκπολιτιστικὴν κίνησιν ἐν τῇ πόλει μας σωματεῖον τοῦτο μετωνομάσθη εἰς Λέσχην Φιλελευθέρων.

Εἰς τὸν ὑπὲρ τῶν θυμάτων τοῦ πολέμου ἀνοιγέντα ὑπὸ τοῦ καλοῦ τούτου σωματείου κατάλογον ἐράνων προσεφέρθησαν μέχρι σήμερον 130 εἰκοσάφραγκα.

Πιστεύομεν ὅτι ὅλοι οἱ συμπολῖται μας θὰ συνδράμουν τὸ ἔργον τοῦ καλοῦ σωματείου, ἀποδεικνύοντες ὅτι ὁ ἐνθουσιασμός των δὲν περιορίζεται μόνον εἰς ζητωκραυγὰς καὶ κενοὺς λόγους.

ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΙ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ

Ρωσσικὸν ἐμπορικὸν φέρον περὶ τοὺς 70 ἐθελοντὰς διὰ τὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν καὶ [illegible] ἀξιωματικοὺς Τούρκους διηυθύνετο ἐκ Κων)πόλεως κατ' εὐθεῖαν διὰ Σμύρνην.

Τοῦτο συλλαβὸν τὸ ἀντιτορπιλλικόν μας "Ἱέραξ„ μετέφερεν ἐνταῦθα χθὲς περὶ τὴν 8ην μ.μ. ἵνα παραδώσῃ τοὺς ἀξιωματικοὺς εἰς τὸν ἐνταῦθα Στρατ. Διοικητήν.

ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΣΤΟΛΟΥ

Εἰς μίαν ὡραίαν, εὐγενῆ καὶ ἐθνικὴν πρᾶξιν προέβη χθὲς ὁ γνωστὸς αἰσθηματίας Κωνστ. Λούης.

Προσέφερεν εἰς τὸν Στρατ. Διοικητὴν κ. Κ. Μελᾶν ὁλόκληρον τὸ ἀποταμίευμά του, τὸ διὰ τοῦ ἱδρῶτος τοῦ προσώπου του συλλεγὲν ποσὸν τῶν 10 λιρῶν τουρκικῶν ὑπὸ τὰς εὐφημίας καὶ τὰ θερμὰ συγχαρητήρια τῶν συμπολιτῶν μας.

Εγκάρδιον εὖγε ἀπευθύνομεν εἰς τὸν καλὸν καὶ πλήρη ἁγνῶν αἰσθημάτων πατριώτην Λούην.

Ἰδοὺ λοιπὸν ποῖος εἶναι ὁ ὄχλος ὅπως δυστυχῶς ἐχαρακτηρίσθη ὁ εὐγενὴς Μυτιληναϊκὸς λαός, ὁ διαπνεόμενος ὑπὸ αἰσθημάτων ἁγνῶν καὶ ἀδόλου φιλοπατρίας καὶ τοῦ ὁποίου τὰ ἐθνικὰ ἰδεώδη ἐκδηλοῦνται οὐχὶ διὰ διαρπαγῶν καὶ κλοπῶν ἅπαγε! ἀλλὰ διὰ τῆς προσφορᾶς τοῦ ὑστερήματός του ὑπὲρ τῆς πολυαγαπημένης Μητρός μας Ἑλλάδος.

ΤΟ ΦΟΡΤΙΟΝ ΑΛΕΥΡΩΝ

Τὸ προχθὲς συλληφθὲν ἐν Παναγιούδᾳ ἰστιοφόρον ὑπὸ ὀθωμ. σημαίαν φέρον 90 σακκία ἀλεύρου καθ' ἃ πληροφορούμεθα ἀπεδείχθη ὅτι ἀνήκει εἰς τοὺς ἐμπόρους τῆς πόλεώς μας κ. κ. Γ. Στεφάνου καὶ Σιας δυνάμει τῆς ἐπιστολῆς τοῦ ἐν Ἀδραμυτίῳ ἀνταποκριτοῦ των διὸ καὶ ἀπεφασίσθη ν' ἀποδοθῇ αὐτοῖς ἅμα τῇ ἀφίξει τῆς φορτωτικῆς.

ΤΑ ΕΝ ΚΥΔΩΝΙΑΙΣ

Παρ' ἐπιβατῶν Κυδωνιατῶν ἐπληροφορήθημεν ὅτι προχθὲς Σάββατον ἑσπέρας πανικὸς κατέλαβε τοὺς κατοίκους ἐπὶ τῇ διαδόσει ὅτι Τοῦρκοι μὲν ζεϊμπέκιδες μετὰ Τουρκομάνων ὡπλισμένοι μέχρις ὀδόντων κατέρχονται πρὸς τὴν πόλιν.

Τὴν εἴδησιν εἶχε φέρῃ κάποιος παπᾶς ἐκ Γενιτσαροχωρίου ὅστις περιτρέχων τὴν ἀγορὰν καὶ κραυγάζων «Κλείσατε! ἔρχονται μετέδωκε τὸν τρόμον καὶ τὴν ταραχὴν εἰς τοὺς φιλησύχους πολίτας.

Πολλαὶ γυναῖκες ἐλιποθύμισαν ἄλλαι δὲ εἰς ἐνδιαφέρουσαν κατάστασιν εὑρισκόμεναι ἀπέβαλον.

Η φήμη αὕτη ἀστραπηδὸν διαδοθεῖσα καὶ εἰς Μοσχονήσια ἐπέφερε τὰ αὐτὰ καὶ χείρονα ἀποτελέσματα διότι αὐτόθι ἀπεβίωσε καί τις γυνὴ Τσάση.

Ἐξ ἀμφοτέρων τῶν πόλεων οἱ δυνάμενοι νὰ φέρωσιν ὅπλα ἡτοιμάσθησαν νὰ ἐξέλθουν εἰς προϋπάντησιν τῶν κακοποιῶν καὶ θὰ συνέβαινε σύγκρουσις οὐχὶ μικρᾶς σημασίας.

Χάρις ὅμως εἰς τὸν γεραρὸν Μητροπολίτην Κυδωνιῶν κ. Γρηγόριον ἀπεσοβήθη ἡ σύρραξις καὶ ἐπανῆλθεν εἰς τὰς πόλεις ταύτας ἡ ἐπὶ μικρὸν διαταραχθεῖσα ἡσυχία.

Μεταβὰς μετὰ τῆς Δημογεροντίας παρὰ τῷ Διοικητῇ Κυδωνιῶν παρέστησε τὸ κρίσιμον τῆς περιστάσεως καὶ ἀπῄτησε νὰ διατάξῃ τὴν ὀπισθοχώρησιν τοῦ ἐπερχομένου ἀτάκτου συρφετοῦ καταστήσας αὐτὸν ὑπεύθυνον διὰ πᾶν ὅ,τι ἤθελε συμβῇ.

Ὁ Διοικητὴς πειθόμενος ἔστειλε χωροφύλακας τινας οἵτινες συναντήσαντες πράγματι τοὺς ἐπερχομένους 1500 κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς των ἔδωκαν νὰ ἐννοήσουν ὅτι τὸ κίνημα εἶναι πολὺ ριψοκίνδυνον καὶ κατέπεισαν αὐτοὺς νὰ ὀπισθοχωρήσωσιν ὅπερ καὶ ἐγένετο.

ΤΑ ΕΝ ΚΩΜΗ ΚΑΙ ΠΟΛΥΧΝΙΤΩ

800 ἐθελονταὶ ἐκ Πλωμαρίου κατεγράφησαν τὴν ἡμέραν τῆς καταλήψεως τοῦ Πλωμαρίου.

Δὲν εἶναι μόνον οἱ Πλωμαρῖται οἱ ὁποῖοι συνεκρότησαν ἀνταρτικὰ σώματα. Τοιαῦτα συνεκροτήθησαν καὶ ἐνταῦθα καὶ εἰς ἄλλα χωρία ὡς ἐν Πολυχνίτῳ, Θερμῇ, Ἀγιάσῳ κλπ.

Οἱ Θερμιῶται καθ' ἃ πληροφορούμεθα μεταβάντες εἰς Κώμην κατώρθωσαν νὰ ἀφοπλίσουν τοὺς αὐτόθι χωροφύλακας καὶ εἰδοποίησαν τὸν κ. Ἀρχηγὸν τῆς Χωροφυλακῆς ἵνα στείλῃ ἀπόσπασμα πρὸς παραλαβήν.

Οἱ Ἀγιασῶται ἐπίσης συλλαβόντες τοὺς αὐτόθι ὁ χωροφύλακας τοὺς ἀφώπλισαν καὶ μετέφεραν καὶ παρέδωκαν εἰς τὴν ἐνταῦθα Στρατ. Διοίκησιν.

Ἕτερον ἀνταρτικὸν σῶμα ἐσχηματίσθη καὶ περιφέρεται εἰς τὰ μέρη τῆς Γέρας.

Ο ΣΤΡΑΤΟΣ ΜΑΣ

Λεβέντες πραγματικοί, ἀρρενωποί, παλληκαράδες γενναῖοι καὶ τολμηροί.

Ἕνα μόνον πόθον ἔχουν, μίαν μόνην διακαῆ ἐπιθυμίαν, ἕνα στοχασμόν, ἓν ὄνειρον, νὰ ἴδουν τοὺς ἀδελφούς των ἐλευθέρους.

Νὰ χύσουν καὶ τὴν τελευταίαν ρανίδα τοῦ αἵματός των ὑπὲρ τῆς τιμῆς τῆς Πατρίδος των.

Τὸ μόνον παράπονόν των εἶναι ὅτι δὲν ἔρριψαν ἀκόμη τουφέκι ἐπάνω στὴ Μυτιλήνη.

Οἱ ἐθελονταὶ οἱ ἐγκατεσπαρμένοι εἰς τοὺς διαφόρους λόχους εἶνε γεμάτοι ἀπὸ αἴσθημα, γεμάτοι ἀπὸ ἐνθουσιασμόν, γεμάτοι ἀπὸ πόθον ἀπὸ λαχτάραν νὰ ποδοπατήσουν τὴν ἡμισέληνον.

Νὰ ἐκδικήσουν τὰς ταπεινώσεις τὰς πιέσεις τοὺς διωγμοὺς τοὺς βιασμοὺς τὰ μπουκοτάζ, τὴν ἀγριότητα τὴν βαρβαρότητα πρὸς τοὺς γονεῖς των τοὺς ἀδελφούς των πρὸς τοὺς ἰδίους αὐτοὺς διότι οἱ πλεῖστοι κατάγονται ἀπὸ ὑπόδουλα μέρη.

Εἰς τὸν ἐδῶ στρατὸν ὑπάρχουσιν ἀπὸ πολλὰ μέρη ἰδίᾳ ἐκ Κρήτης καὶ Ἀνατολῆς καὶ ἐκ Μυτιλήνης.

Ἕνα τοιοῦτον Μυτιληνιὸν ἀναφέρομεν σήμερον τὸν πλήρη ἀκμῆς καὶ σφρίγους αἰσθηματίαν νέον Ἀσημάκην Μ. Νικολαΐδην.

Τιμημένα παιδιά Χαίρετε!

ΦΙΛΑΝΘΡ. ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤ. ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

Η ἐφορία τῶν Φιλανθρωπικῶν Καταστημάτων ἐκφράζει τὰς θερμὰς αὐτῆς εὐχαριστίας πρὸς τὴν Καν Εὐανθίαν Α. Κατσακούλη, ἥτις ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς σεβαστῆς Μητρὸς της Ἀμερισσούδας Παύλου Χατζῆ Ἀποστόλου προσήνεγκαν εἰς τὰ εἰρημένα Εὐαγῆ Καθιδρύματα λίρας χρυσᾶς ἑκατὸν Αμθ. 100.

Ἐπίσης ἐκφράζει τὰς θερμὰς αὐτῆς εὐχαριστίας ἡ Ἐφορία τῆς Νυκτερινῆς Λαϊκῆς Σχολῆς πρὸς τὸν ἀξιότιμον κύριον Ἀπόστολον Α. Σημαντήρην, ὅστις προσήνεγκεν εἰς τὸ ταμεῖον τῆς εἰρημένης Σχολῆς εἰκοσάφραγκα πέντε ἀρ. 5 ἀντὶ στεφάνου εἰς τὴν κηδείαν τῆς μακαρίτιδος Θείας του Ἀμερισσούδας Π. Χατζῆ Ἀποστόλου.

Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Ἐφορίας.

ΤΑ ΝΕΩΤΕΡΑ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Η ΚΑΤΑΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΟΥ

Ἐγκατάστασις τῶν Σερβικῶν ἀρχῶν

Βελιγράδιον, 8. (Ἐπίσημον). Χθὲς ὁ πρωθυπουργὸς ἔλαβε τὸ ἑπόμενον τηλεγράφημα, ἀπὸ τὸν Βοεβόδα τοῦ Ρουτ. ἀρχηγὸν τοῦ Γεν. Ἐπιτελείου. «Σήμερον τὰ στρατεύματά μας κατέλαβον τὸ Μοναστήριον. Ἡ ἀπεγνωσμένη ἀντίστασις τῶν Τούρκων ἐνέκαμψε πρὸ τῆς ὁρμῆς τοῦ ἡμετέρου στρατοῦ. Ἡ ἧττα τοῦ ἐχθροῦ μετεβλήθη εἰς ἀγρίαν φυγήν. Κατελάβομεν πολλὰ λάφυρα. Λεπτομέρειαι ἄλλαι ἐλλείπουν».

Διὰ νεωτέρου ἐπισήμου τηλεγραφήματος ἐπὶ τῆς μάχης ἡ ὁποία ἐδόθη εἰς τὸ Μοναστήριον ἀναγγέλλεται ὅτι ἡ μεραρχία τῆς Δρίνας κατέλαβε ἀπὸ τὸν ἐχθρὸν 36 τηλεβόλα ταχυβόλα. Ἀγνοεῖται ἀκόμη ὁ ἀριθμὸς τῶν ἄλλων εἰδῶν τηλεβόλων, δύναται ὅμως νὰ θεωρηθῇ βέβαιον ὅτι οἱ Τοῦρκοι ἐγκατέλειψαν σχεδὸν ὅλον τὸ πυροβολικόν.

Τὸ Σερβικὸν ἱππικὸν καταδιώκει τοὺς ἡττηθέντας ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς Φλωρίνης ὡς καὶ πρὸς τὴν Ρέσναν.

Ἄλλα ἀποσπάσματα Τουρκικὰ κατέφυγον πρὸς τὰ ὄρη ὅπου ἐξηναγκάσθησαν νὰ παραδοθῶσι.

Τὸ Μοναστήριον κατελήφθη ἐξ ἐφόδου. Αἱ Σερβικαὶ ἀρχαὶ ἐγκατεστάθησαν.

Ἡ μάχη τοῦ Μοναστηρίου εἶνε μία ἀπὸ τὰς τρομερωτέρας καὶ μόνον χάρις εἰς τὴν ἀνδρείαν τῶν στρατευμάτων μας κατελάβομεν ἐξαιρετικὰς θέσεις καὶ ἀπεκρούσαμεν ἀπελπιστικὰς ἀποπείρας τοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ ζητοῦντος διέξοδον.

Ἡ δρᾶσις τοῦ στρατοῦ τοῦ Διαδόχου.

Τηλεγραφήματα ἐκ διαφόρων πηγῶν διέψευδον τὴν παράδοσιν τῆς φρουρᾶς τοῦ Μοναστηρίου εἰς τὸν Σερβικὸν στρατόν, τοιοῦτον δὲ ἐλήφθη κ.λ.π. μέρος τῆς Α. Υ. τοῦ Διαδόχου, βεβαιοῦντος ὅτι ἡττήθη μὲν ἡ φρουρὰ αὐτὴ ὑπὸ τοῦ Σερβικοῦ στρατοῦ, ἀλλὰ δὲν παρεδόθη, τραπεῖσα εἰς φυγήν, πρὸς ταύτην δὲ μάχεται ἤδη ὁ στρατός του. Ἡ Α. Υ. ὁ Διάδοχος ἠδυνήθη νὰ ἀνακόψῃ τὴν φυγὴν τῶν Τούρκων, αἰχμαλωτίσας πλείστους καὶ καταλαβὼν μέγα ποσὸν τοῦ ὑλικοῦ αὐτοῦ. Ὁ Τουρκικὸς οὗτος στρατὸς πρὸς ὃν μάχεται ἡ στρατιὰ τῆς Α. Υ. τοῦ Διαδόχου ἀνέρχεται εἰς 30,000 ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ὁποίου καθίσταται φανερὸν ὅτι εἶνε αὐτὴ ἡ φρουρὰ τοῦ Μοναστηρίου, ἥτις ἐγκαταλείψασα τὴν πόλιν ταύτην ἐτράπη πρὸς νότον καὶ ἐνέπεσεν εἰς χεῖρας τῆς στρατιᾶς τοῦ Διαδόχου, ἥτις κατὰ πᾶσαν πιθανότητα θέλει αἰχμαλωτίσει ὁλόκληρον τοῦτον τὸν Τουρκικὸν στρατόν. Ἡ νέα αὐτὴ δρᾶσις τῆς ὑπὸ τὴν Α. Υ. τὸν Διάδοχον στρατιᾶς προσθέτει νέας ἐνδόξους σελίδας εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος.

Τὸ τηλεγράφημα τῆς Α. Υ. τοῦ Διαδόχου

Τὸ τηλεγράφημα τῆς Α. Υ. τοῦ Διαδόχου ἔχει ὡς ἑξῆς:

Ἐκ Μπανίτσης, 7. Ἡ ὑπ' ἐμὲ στρατιὰ διελθοῦσα τὰ στενὰ τοῦ Γκαρνιτσόβου (;) τοῦ Γκερλῖ-Ντερβὲν ἀνεκτήθη ἐπὶ τῆς γραμμῆς Ταμπερδὰν-Φλωρίνης καταλαβοῦσα τὴν τελευταίαν ταύτην πόλιν.

Ὁ Τουρκικὸς στρατὸς τοῦ Μοναστηρίου, ποτισθεὶς ὑπὸ τῶν Σέρβων καὶ ἀποκοπεὶς τῶν συγκοινωνιῶν του πρὸς Ρέσναν εἶχεν ὑποχωρήσει ἀτάκτως διὰ τῆς Φλωρίνης. Σήμερον ἀπέκοψα τοὺς μὴ εἰσέτι ὑποχωρήσαντας εἰς χεῖρας τοῦ στρατοῦ μου ἔπεσε πλῆθος αἰχμαλώτων καὶ πολὺ ὑλικόν. Οἱ διὰ Φλωρίνης ὑποχωρήσαντες ἀνέρχονται εἰς 30 χιλιάδας.

Κωνσταντῖνος Διάδοχος

Η ΑΝΑΚΩΧΗ

Συναντήσεις ἀρχιστρατήγων

Αἱ τελευταῖαι εἰδήσεις τῆς [illegible] ἀγγέλλουν ὅτι οἱ ἀρχιστράτηγοι τῶν ἀντιπάλων Τουρκικῶν καὶ Βουλγαρικῶν στρατευμάτων συνηντήθησαν ἐκεῖ.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς συναντήσεως ταύτης δὲν κατωρθώθη νὰ γνωσθῇ.

Ἡ Τουρκία ζητεῖ τὴν ἀνάκλησιν τῶν ἀγημάτων

Ἀγγέλλεται ἐκ Κων)πόλεως εἰς τὰ ἐν Βερολίνῳ φύλλα, ὅτι ἡ Τουρκία ἀπηύθυνε αἴτησιν πρὸς τοὺς πρεσβευτὰς τῶν ξένων Δυνάμεων ζητοῦσα ὅπως ἀνακαλέσωσιν οὗτοι τὰ ἀγήματα τὰ ὁποῖα ἀπεβιβάσθησαν εἰς Κων)πολιν, πρὸς προστασίαν τῶν χριστιανῶν, ἀπὸ ἐνδεχομένας σφαγάς.

Εἰς τὴν αἴτησιν ταύτην τῆς Τουρκίας, οἱ Πρεσβευταὶ ἀπήντησαν ἀρνητικῶς, καθ' ὅσον αὕτη ἀπήντησεν ὅτι καὶ οὐδένα τρόπον θὰ ἀφήσῃ ὅπως εἰσέλθουν οἱ Βούλγαροι εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν.

ΡΩΣΣΙΚΑΙ ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ ΘΕΛΟΥΣΑΙ ΠΟΛΕΜΟΝ

Τί γράφουν ἡ «Νόβοϊα Βρέμια», ὁ «Σβιέτ» καὶ ἡ «Ρέτς».

Τὰ ἐθνικὰ καὶ τὰ πανσλαϊστικὰ φύλλα τῆς Ρωσίας ζητοῦν ἤδη φανερῶς ἐνεργητικὴν ἐπέμβασιν τῆς Ρωσίας εἰς τὰ γεγονότα τῆς Βαλκανικῆς. Ἡ «Νόβοϊα Βρέμια» γράφει.

«Ἡ διατήρησις τῆς εἰρήνης μὲ πᾶσαν θυσίαν δὲν εἶνε τὸ ἔργον ἑνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Ρωσσοσλαυϊκοῦ κόσμου. Εἶνε ἀλλόκοτον καὶ χυδαῖον νὰ ἐπαναλαμβάνεται ἡ κοινοτοπία «ἡ εἰρήνη εἶνε καλλιτέρα τοῦ πολέμου». Ναί, ὁ πόλεμος εἶνε μέγα κακόν, ἐν τούτοις ὑπάρχει μία εἰρήνη, ἡ ὁποία εἶνε χειροτέρα ἀπὸ πάντα πόλεμον. Ἂν χάσωμεν τοὺς Σλαύους, χάνομεν τὸ ἥμισυ τοῦ ἑαυτοῦ μας, κτυπῶμεν κατὰ πρόσωπον τὴν ἰδίαν ἱστορίαν μας, ἀπαρνούμεθα τὴν ἱστορικὴν ἀποστολήν μας, ἐκτοπιζόμεθα ἐκ τῆς Ἐγγὺς Ἀνατολῆς, ὅπως περίπου ἐξετοπίσθησαν ἐκ τῆς «Ἄπω Ανατολῆς. Δὲν ζητοῦμεν πόλεμον, δὲν τὸν θέλομεν, ἀλλὰ φοβούμεθα, ὅτι θὰ μᾶς ἐπέλθῃ ἀφ' ἑαυτοῦ. Ὁλόκληρος ὁ Σλαυϊσμὸς εὑρίσκεται ἐν ἐξεγέρσει. Ποῦ εὑρίσκεται ἡ Ρωσία;»

Σχεδὸν μὲ τὰς αὐτὰς λέξεις ἐκφράζεται ὁ «Σβιέτ». Ἡ «Ρέτς» δηλοῖ, ὅτι τὸ ἀμεσώτερον καθῆκον τῆς Ρωσίας εἶνε νὰ ἐμποδίσῃ τὴν Αὐστροουγγαρίαν καὶ τὴν Ρουμανίαν ἀπὸ ἀνάμιξιν. Ἀλλὰ τοῦτο εἶνε δυνατὸν μόνον ἐπὶ τῇ βάσει τῆς διατηρήσεως τοῦ καθεστῶτος καὶ φυσικὰ δὲν ἀποκλείονται μερικαὶ προσβολαὶ τοῦ καθεστῶτος, ἀλλ' ὀφείλουν νὰ ἐπιτευχθοῦν μὲ Εὐρωπαϊκὴν ἐπιχώρησιν. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον εἶνε ἀναγκαία σύμπραξις μετὰ τῆς Αὐστροουγγαρίας.

Η ΤΙΜΗ ΤΟΥ ΑΡΤΟΥ

— Χθὲς ἑσπέρας ἡ τιμὴ τοῦ ψωμιοῦ ὑψώθη 5 γρ. τὸ διπλό!

Εὐχαριστήριον

Διατελῶν φύλαξ τῶν κτημάτων εἰς τὰ παρὰ τὸ Κέντρον κτήματα τῶν κ. Γ. Κούμπα, Σ. Κατσακούλη, Ἀποστόλου Μαυρίκου, Θεμ. Παραδέλη, Μουσταφᾶ βέη, Ομὲρ βέη, Ἀλῆ βέη κλπ. μόλις ἔμαθον τὴν κατάληψιν τῆς νήσου μας ὑπὸ τοῦ Ἑλλ. στρατοῦ ἐζήτησα προστασίαν ἀπὸ τὸν κ. Παναγιώτην, κεχαγιὰν εἰς τὰ κτήματα Κουρτζῆ, ὅστις καὶ διέταξε τοὺς κ. κ. Εὐστρ. Αχαμάτην καὶ Χαράλαμπον κεχαγιάδες ὡσαύτως, νὰ μὲ προστατεύουν, πρὸς οὓς παρέδωκα καὶ τὸ ὁπλισμόν μου, ἔχων εὐλόγους φόβους κατὰ τῶν κακῶν πρὸς ἐμὲ διαθέσεων ἀτόμων τινῶν ἐκ τῶν πέριξ χωρίων Ἀλεφαντῶν καὶ Πυργί.

Οἱ ἀνωτέρω κύριοι μοὶ παρέσχον πραγματικὴν τὴν προστασίαν προθυμότατα, δι' ὅπερ καὶ θεωρῶ καθῆκον μου νὰ τοῖς ἐκφράσω καὶ δημοσίᾳ τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην μου, καθόσον καὶ αἱ ὑποθέσεις μου ἐπληρώθησαν, τῶν ἐκ τῶν ἀφθόνων μερῶν κακοποιῶν στοιχείων ἐκμεταλλευθέντων τὴν περίστασιν καὶ λεηλατησάντων πᾶν τὸ ἐν τῷ ὑλικόν μας προστυχόν.

Ὡσαύτως θεωρῶ καθῆκον μου νὰ ἐκφράσω τὰς εὐχαριστίας μου πρὸς τὸν κ. Τζώρτζην Ἀράπην ὅστις προθυμότατα ἔσπευσε καὶ εἰδοποίησε τὸν ἐκ τῶν προϊσταμένων μου κ. Απ. Μαυρίκον, ὅστις καὶ δι' ἀμέσως μὲ παρέλαβε καὶ μὲ παρουσίασε πρὸ τῶν Ἑλλ. ἀρχῶν τῆς νήσου μας διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἡ πρᾶξις αὕτη τῶν τε προστατευσάντων με ὡς καὶ τῶν παρασχόντων μοι βοήθειαν διὰ τὴν ἀπαλλαγήν μου ἀπὸ τῆς στενοχώρου θέσεως εἰς τὴν ὁποίαν εὑρισκόμην ἀπέναντι τῶν μὴ ἐχόντων ἀκριβῆ γνῶσιν τῆς σημασίας τῆς ἐλευθερίας μὲ καθιστᾷ εὐγνώμονα πρὸς αὐτοὺς καθ' ὅλον τὸν βίον.

Μυτιλήνῃ τῇ 2 Νβρίου 1912

Ἰσὰ Χαμζᾶ
Ἰωαννίτης

ΜΕΓΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΕΤΟΙΜΩΝ ΦΟΡΕΜΑΤΩΝ

ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΤΟΥ

Δ. Γ. ΚΑΜΠΑΔΕΛΛΗ

Διευθυνόμενον νῦν ὑπὸ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ

Γεωργίου Δ. Καμπαδέλλη

ΕΝ ΜΥΤΙΛΗΝΗ

Ἐναντι ὁδοῦ Ἁγίου Συμεών

Μοναδικὸν εἰς τὸ εἶδός του ἄξιον πάσης ἐμπιστοσύνης.

Θὰ εὕρετε ἐν αὐτῷ ὅλα τὰ εἴδη ἀνδρικῶν καὶ παιδικῶν φορεμάτων

Κοστούμια διὰ νέους Vestons ὑφασμα καὶ κόψιμο τελευταίου συρμοῦ ἀπὸ 75 γρ. καὶ ἄνω
Ἐπανωφόρια (Pardessus) διάφορα » 50 » » »
Πανταλόνια nouvautée) » » 30 » » »

ΠΑΙΔΙΚΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ

Κοστουμάκια συστήματος Marine. Κοστουμάκια συστήματος Norflok.

Ἐνδυμασίαι συστήματος Ἑλλ. ναυτικοῦ μὲ πανταλόνια μακριὰ, διὰ πρώτην φορὰν εἰσαγόμενα ἐνταῦθα.

Ἀναλαμβάνει δὲ πᾶσαν ἐπιδιόρθωσιν ἣν ἤθελε προτείνει ὁ πελάτης.

Προσέτι ἐκτελοῦνται παντὸς εἴδους παραγγελίαι δι' ἄνδρας. Παλοῦνται δὲ καὶ κασμίρια Κοστοὺμ ταγὲρ διὰ κυρίους.

Ἐσθῆτες διὰ δωμάτια (Robes de chambres).

Ἐνδυμασίαι διὰ μετανάστας. Βαλίτσες διὰ ταξειδιώτας ἐγχωρίου βιομηχανίας.

Σημ. Τὰ φορέματα τὰ ἀγοραζόμενα ἀπὸ τὸ κατάστημά μου ἀπὸ τεχνικῆς ἀπόψεως εἶναι τελείας ἐφαρμολὰ μὲ παραγγελίας, ἃς κοπτόμενα ὑπ' ἐμοῦ τοῦ ἰδίου ἐν Κων|πόλει.

Μὴ συγχέετε τὸ ἀνω ἀρχαῖον κατάστημα μὲ τὸ τῶν Μ. καὶ Κ. Καμπαδέλλη τὸ νεωστὶ ἱδρυθὲν πρὸς ἀποφυγὴν τῶν πελατῶν.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
«Ο ΗΛΙΟΣ»
ΦΡΙΤΣΙ. ΜΡΑΖ
ΜΥΤΙΛΗΝΗ, — Ὁδὸς Βουναράκι.

Ἐκτελοῦνται παντὸς εἴδους φωτογραφικαὶ ἐργασίαι ἐν τε τῷ φωτογραφικῷ καταστήματι καὶ ἐξωτερικῶς.

Ἐπίσης φωτογραφίαι φυσικοῦ μεγέθους μὲ ἰδιαίτερον ὕφος χρωματισμοῦ, κατὰ τὸ νέον σύστημα, πρωτοφανῆ ἐν Μυτιλήνῃ.

Γεμὰτ συγκατάβατικαί

Σπεύσατε εἰς τὸν «Ἥλιον»

ΠΑΤΡ. Π. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ
ΕΝ ΜΥΤΙΛΗΝΗ

Ὑποκαταστήματα
Ἐν Κυδωνίαις καὶ Ἀδραμυττίῳ.

Εἴδη οἰκοδομῶν.

Θεριάζονται μὲ γαιάνθρακας καὶ ξύλα

Σαλαμάστραι, ἐλάσματα, ἀμίαντα καὶ ἐν γένει βιομηχανικὰ εἴδη.

Μόνος ἀντιπρόσωπος τῶν ἀγγλικῶν λοριῶν τοῦ ἐν *Hull* περιωνύμου ἐργοστασίου.

I. H. FENNER & Co

Μόνος ἀντιπρόσωπος διὰ τὴν νῆσον Μυτιλήνην διὰ τὰ ἀμερικανικὰ μηχανίδια ἐν γένει τῶν ἐργοστασίων *Stren* μὲ διαρκῆ παρασκευὴν.

Κατασκευάζονται πρὸς τούτοις βαιοδοχεῖα ἀπὸ ἀγγλικὰ παντόφυλλα ἐντὸς τῶν ἀποθηκῶν τῶν κ. κ. πελατῶν δι' εἰδικοῦ τεχνίτου.

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰς τὸ Χρυσοχοεῖον καὶ Ὡρολογοποιεῖον τοῦ κ. Κουγιουμτζοπούλου ἐφθασε πλουσία συλλογὴ ὁμματοϋαλίων γίνεται δὲ **Ἐπιστημονικὴ καταμέτρησις** τῆς ὁράσεως καὶ ἀκριβὴς προσδιορισμὸς δέλων διὰ τὴν **Πρεσβυωπίαν. Μυωπίαν** καὶ **Κοπιώδη Ὄρασιν.** Ἐπίσης ἀκριβὴς ἐφαρμογὴ σκελετῶν ὁμματοϋλίων. Οἱ ὦελοι ἡμῶν εἶναι διαυγεῖς καὶ κατειργασμένοι μετὰ μεγάλης ἐπιστημονικῆς προσοχῆς.

Δὲν πωλοῦνται παρ' ἡμῖν ὦελοι τὰς ὁποίας δὲν συνιστᾷ ἡ ἐπιστήμη.

Ζάλη, Πονοκέφαλοι, Νευραλγίαι καὶ ἄλλαι ἐνοχλήσεις προέρχονται σχεδὸν ἀπὸ ἀστιγματισμοὺς ἢ κατωτέρας ποιότητος ὁμματοϋάλια. Αἱ αὐταὶ ἐνοχλήσεις προέρχονται καὶ ἀπὸ τὴν μὴ ἐγκαιρον χρῆσιν καταλλήλων ὦέλων.

Ὑπεύθυνος ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ Χ. ΣΑΜΑΡΙΔΗΣ δ. γ.

Ο ΛΑΪΚΟΣ ΑΓΩΝ,

ὁ «Λαϊκὸς Ἀγὼν» πωλεῖται εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ εἰς τὰ Καπνοπωλεῖα τῶν κ. κ. Ἀδελφῶν Τσιβόγλου, Β. Παντελῆ (παρὰ τὴ ψαράδικα), Γ. Δαλογεροπούλου) καὶ εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον τοῦ κ. Η. Γσούμπρη (κεντρικὴ ἀγορά.)

ΝΕΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΕΤΟΙΜΩΝ ΦΟΡΕΜΑΤΩΝ
Μ. & Κ. ΚΑΜΠΑΔΕΛΛΗ

ΕΝΑΝΤΙ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Μοναδικὸν εἰς τὸ εἶδός του ἄξιον πάσης ἐμπιστοσύνης

Θὰ εὕρετε ἐν αὐτῷ ὅλα τὰ εἴδη ἀνδρικῶν καὶ παιδικῶν φορεμάτων

Κοστούμια διὰ νέους Vertons ὑφασμα καὶ κόψιμο τελευταίου συρμοῦ ἀπὸ 95 γρ. καὶ ἄνω
Ἐπανωφόρια (Pardesus) διάφορα » 95 » » »
Πανταλόνια (nouvautée) διάφορα » 30 » ἕως 80

ΠΑΙΔΙΚΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ

Κοστουμάκια συστήματος Marine Κοστουμάκια συστήματος Norflok

Ἐπανωφόρια (Pardesus) μετὰ καὶ ἄνευ ὑπενδύσεως (φόδρας)

Ἐνδυμασίαι συστήματος Ἑλλ. ναυτικοῦ μὲ πανταλόνια μακριά, διὰ πρώτην φορὰν εἰσαγόμενα ἐνταῦθα.

Παλτὰ σχέδια καὶ χρωματισμοὶ διάφοροι, δι' ἄνδρας πάσης ἡλικίας καὶ ἀναστήματος ἀπὸ 60 γρ. καὶ ἄνω.

Ἀδιάβροχα τῶν παγκοσμίου φήμης ἐργοστασίων «POSSYDON»

Ἐσθῆτες διὰ δωμάτια (Robes de chambres). Ἐνδυμασίαι διὰ μετανάστας ἀπὸ 60 γρ. καὶ ἄνω

Βαλίτσες διὰ ταξειδιώτας, ὡς καὶ τὰ περιωνύμου φήμης παλτὰ τοῦ οἴκου A. Mayer & Cie μὲ ὕφασμα καὶ κόψιμο τελευταίου συρμοῦ. Ἐπίσης διὰ πρώτην φορὰν εἰσαγόμενα ἐν Μυτιλήνῃ.

Σημ. Οἱ ἀγοραζόντες τὰ φορέματά τους ἀπὸ τὸ κατάστημά μου ἐκὼς τοῦ ὅτι ἀπὸ τεχνικῆς ἀπόψεως εἶναι τελείως ἐφαρμολὰ μὲ παραγγελίας, ἔχουν ἀφ' ἑτέρου καὶ οἰκονομίαν *50 οἷο* διὰ πολλοὺς λόγους, κυριώτεροι τῶν ὁποίων εἶναι οἱ ἑξῆς: Ἀγοράζομεν τὰ ὑλικὰ πάντοτε τοῖς μετρητοῖς, προμηθευόμεθα αὐτὰ ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὰ ἐργοστάσια καὶ ῥάπτομεν τὰ φορέματα εἰς εἰδικὸν ἐργοστάσιον ἀποκλειστικῶς διὰ τὸ κατάστημά μας.

Πληροφορηθῆτε ἀπὸ τοὺς δοκιμάσαντας διὰ νὰ πεισθῆτε

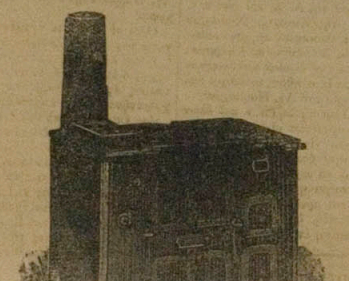

ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ Ι. ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗΣ
ΣΙΔΗΡΟΥΡΓΟΣ
ΜΥΤΙΛΗΝΗ
Κουμιδιά

Κατασκευάζονται μετὰ λεπτοτάτης τέχνης παντὸς εἴδους σκεύη καὶ διάφορα ἀντικείμενα χρήσιμα εἰς τὸν καθ' ἡμέραν βίον, εἰδικῶς δὲ μετ' ἐκτάκτου ἐπιτυχίας μαγειρικὰ κάμινοι κινηταὶ καὶ ἀκίνητοι (κουζινέραι, στόβες) διὰ ἑστιατόρια καὶ μικρότεραι διὰ τὰ οἰκίας, κατὰ τὸ εὐρωπαϊκὸν σύστημα.

Αἱ κουζινέραι αὗται συνιστῶνται τοῖς πᾶσι διὰ τὰ πολλὰ αὐτῶν προσόντα τὴν μεγάλην **εὐκολίαν**, τὴν οἰκονομίαν εἰς χρόνον, εἰς χρῆμα καὶ καύσιμον ὕλην, καὶ τὴν τήρησιν τῆς **καθαριότητος.**

Μὲ μίαν φωτιὰν γήνονται πολλῶν εἰδῶν φαγητὰ ταυτοχρόνως, διατηροῦνται διαρκῶς θερμὸν ὕδωρ καὶ ἐν ριλιάνῳ ὑψηλὸ, γλυκίσματα καὶ ἄρτοι.

Καυσίμου ὕλην δύναταί τις νὰ μεταχειρισθῇ οἱανδήποτε. Ξύλα, ξυλ. λιθρίκαια, γαιάνθρακας κόκ κλπ.

Ὁ βουλόμενος νὰ παραγγείλῃ, ἂς ἐπισκεφθῇ πρότερον τὴν κάμινον τοῦ ἑστιατορίου τοῦ κ. Μιχ. Ματθαίου, ἔργον τοῦ κ. Χαραλαμπίδου.

ΧΡΥΣΟΧΟΕΙΟΝ
ΚΑΙ ΚΟΣΜΗΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΜΙΧ. Γ. ΣΑΡΑΝΤΙΝΟΥ
Ἐν Μυτιλήνῃ
(Μπὰς Φανάρι)

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ φέρω εἰς γνῶσιν τῆς ἰσιτίμου πελατείας μου καὶ τοῦ σεβαστοῦ κοινοῦ ὅτι ἐφαρδίασα τὸ κατάστημά μου μὲ πλουσιωτάτην συλλογὴν ἐπιτραπεζίων σκευῶν (*argenteries*), ἤτοι μαχαιροπήρουνα κλπ, ὡς καὶ μὲ διάφορα ἄλλα ἐπάργυρα εἴδη, δίσκους, βάζα γλυκοῦ, ἀνθοδοχεῖα, υερβίσια πίου κλπ. ἅπαντα προερχόμενα ἐκ τοῦ περιωνύμου ἐργοστασίου *Ἐμπριαὶ Ἀγγλικανικὸν Ἐργοστάσιον Ἐπάργυρα Ἔργα Wager* καὶ τῶν μεγαλητέρων ἐργοστασίων τῶν Παρισίων, καὶ πωλούμενα ἐκ τιμῆς ἐκτὸς συναγωνισμοῦ. Ἀναλαμβάνω δὲ καὶ παραγγελίας ἐκ τῶν καταλόγων τῶν εἰρημένων Οἴκων ἄνευ προμηθείας.

Ἐπίσης εὑρίσκεται εἰς τὸ Κατάστημά μου πλουσιωτάτη συλλογὴ ἀδιαντίνων κοσμημάτων ὡς καὶ ὅλων τῶν εἰδῶν τῆς χρυσοχοΐας, προελεύσεως τῶν σπουδαιοτέρων Εὐρωπαϊκῶν Οἴκων, εἴτε ἐν αἰ ἐγχωρίου κατασκευῆς, ὡς καθένα γυναικεῖα ἐκ χρυσοῦ, ὡρολόγια χρυσᾶ, βραχιόλια μὲ ὡρολόγιον *montres peaceletes* κλπ. ἅπαντα κάλλει ἀχνικότατα καὶ πληροῦντα τὰς ἀπαιτήσεις τῆς λεπτοτέρας καλαισθησίας.

Ὡσαύτως κατασκευάζονται ὅλα τὰ ἐκκλησιαστικὰ σκεύη, ἤτοι εἰκόνες, σταυροί, ἐξαπτέρυγα κανδύλια κλπ.

Μία ἀπλῆ ἐπίσκεψις ἀρκεῖ ὅπως πεισθῆτε περὶ τῶν ἀνωτέρω.

Τόποις
«ΛΑΪΚΟΥ ΑΓΩΝΟΣ»

19 *ΒΙΚΤΩΡΟΣ ΟΥΓΚΩ*

ΟΙ ΕΡΓΑΤΑΙ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ

ΜΕΡΟΣ Α'.

Ο ΚΥΡΚΛΟΥΒΙΝΟΣ

(Συνέχεια)

Ὀλιγώτερον ἀπαθεῖς ἦσαν πρὸς τῆς ἐγερσίεως ταύτης κατὰ τὸ πρῶτον τέταρτον τοῦ παρόντος αἰῶνος, καὶ αἱ μηχαναὶ αὗται καὶ ὁ ἀτμὸς τῶν ὑπεβλέποντο κατ' ἐξοχὴν παρὰ τῶν νησιωτῶν τῆς Μάγχης. Εἰς τὸ διαμορφούμενον τότε ἀρχιπέλαγος ἡ Ἀγγλίας κατηγορήθη ὅτι παρεδίασε τὴν ἁγίαν Γραφήν, τεκοῦσα δεκατοῦ χλιοφορμίου, τὸ ἀτμόπλοιον ὡς πρώτην ἐπιτυχίαν Ἐλάβε τὸ νὰ ἐκπεσῇ διαβολῶν. Παρὰ τοῖς καλοῖς ἐκείνοις ἁλιεῦσιν, ἄλλοτε κυθολικοῖς, εἰς τὸ ἔσχατον καλόνιστας, πάντοτε θρῆσκος, ἐκρίθη ὡς ἄθεος ποντοπόρων. Ἐγχώριός τις ἱεροκήρυξ ἐπελάβετο τοῦ ἐξῆς ζητήματος. Ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ μεταχειρίζωνται πρὸς ἐργασίαν τὸ ὕδωρ ὁ-μοῦ μὲ τὸ πῦρ τὰ ὁποῖα ὁ Θεὸς διεχώρισε;

Τὸ πύρινον καὶ σιδηροῦν ἐκεῖνο θηρίον ἐν ὁμοίᾳ πρὸς τὸν Λεβιάθαν; Δὲν ἦτο ἀνάπλασίς τις τοῦ χάους, ἀνάπλασις ἐφικτὴ εἰς τὴν ἀνθρωπίνην δύναμιν; Δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορὰ καθ' ἣν ἡ ἀνύφωσις τῆς προόδου ἐχαρακτηρίσθη ὡς ἐπάνοδος τοῦ χάους.

Ἰδὰ τρελλὴ πλάνη, παχυλή, παραλογισμός· τοιαύτη ὑπῆρξεν ἡ ἐτυμηγορία τῆς ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν ἐρωτηθείσης ὑπὸ τοῦ Ναπολέοντος, κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς παρούσης ἑκατονταετηρίδος, περὶ τοῦ ἀτμοπλοίου· οἱ ἁλιεῖς λοιπὸν τοῦ ἁγίου Σαμψῶνος εἶναι συγγνωστέοι ὄντες, ὡς πρὸς τὴν ἐπιστημονικὴν ὅλην, ἴσοι μὲ τοὺς γεωμέτρας τῶν Παρισίων, καὶ θρησκευτικῶς μικρὰ νήωσος ὡς ἡ Γκερνεσὶ δὲν εἶναι ὑπόχρεος νὰ ἔχῃ πλειότερα φῶτα μεγάλης τινὸς ἠπείρου ὡς ἡ Ἀμερική. Κατὰ τὸ 1807, ὅταν τὸ πρῶτον ἀτμόπλοιον τοῦ Φούλτωνος, κυβερνώμενον! ὑπὸ τοῦ Λιβιγκστώνος, ἔχων τὴν ἐξ Ἀγγλίας μηχανὴν τοῦ Ὀλάττου, καὶ ἐπιβάτας ἐκτὸς τοῦ πληρώματος, δύο μόνον γάλλους, τὸν Ἀνδρέαν Μιχὼ καὶ ἕτερον, ὅταν τὸ πρῶτον τοῦτο ἀτμόπλοιον ἔπλευσε τὸ πρῶτον ἀπὸ Νέας Υόρκης εἰς Ἀλβάνην, κατὰ σύμπτωσιν ἔτυχε νὰ ἦναι ἡ 17 Αὐγούστου.

Ἐνεκα τούτου οἱ μεβοδισταὶ ἔλαβον τὸν λόγον, καὶ οἱ ἱεροκήρυκες ἐν ὅλαις ταῖς ἐκκλησίαις κατηράσθησαν τὴν μηχανὴν ταύτην, ἀναγγέλλοντες ὅτι ὁ ἀριθμὸς δέκα ἑπτὰ ἦτο τὸ ἄθροισμα τῶν κεράτων καὶ τῶν ἑπτὰ κεφαλῶν τοῦ θηρίου τῆς Ἀποκαλύψεως. Ἐν μερικῇ ἐπικαλοῦτο κατὰ τοῦ ἀτμοπλοίου τὸ θηρίον τῆς Ἀποκαλύψεως καὶ ἐν Ἐδρώπῃ τὸ θηρίον τῆς Γενεσάσεως. Ἐδῶ συνίστατο ὅλη ἡ διαφορά.

Οἱ σοφοὶ ἀπέρριψαν τὰ ἀτμόπλοιον ὡς ἀκατέρθωτον, οἱ δὲ ἱερεῖς ᾧ ἀπέρριπτον ὡς ἄπρᾶξ. Ἡ ἐπιστήμη κατεδίκασεν ἡ θρησκεία ἀφώρισε. Ὁ Φούλτων ἦτο ἄλλος Ἐωσφόρος. Οἱ ἁπλοὶ κάτοικοι τῶν παραλίων καὶ τῶν ἀγρῶν ἦσαν βουβωνοὶ ὡς πρὸς τὴν ἀποδοκιμασίαν ἐνεκα τῆς στενοχωρίας· ἦν ἡσυχάνγιο ἐκ τοῦ νεοτερισμοῦ τούτου. Ἐνῶπιον τοῦ ἀτμοπλοίου ἡ θρησκευτικὴ ἔ-πιψις ἦτο ἡ ἑξῆς.—Τὸ ὕδωρ καὶ τὸ πῦρ εἶναι διεζευγμένα, καὶ τὸ διαζύγιον τοῦτο διετάχθη παρὰ τοῦ Θεοῦ. Ἀ ὁ Θεὸς διέζευξεν ἄνθρωπος μὴ συζυγύτω. Ἡ θρησκευτικὴ ἔποψις τῶν χωρικῶν ἦτο ἡ ἑξῆς· τοῦτο μοὶ προξενεῖ τόβον.

Κατ' ἐκείνην τὴν παρηκμασμένην ἐποχήν, μόνος εἷς Λεθέρης ἠδύνατο νὰ τολμήσῃ τοιαύτην ἐπιχείρησιν, ἤτοι νὰ πλεύσῃ δι' ἀτμοπλοίου ἀπὸ Γκερνεσὶης εἰς Σὰν-Μάλο. Λύτὸς μόνος ἠδύνατο νὰ τὴν συλλάβῃ ὡς ἐλευθέρους σκεπτόμενος, καὶ νὰ τὴν πραγματοποιήσῃ ὡς ῥιψοκίνδυνος ναυτικός. Τὸ γαλλικόν του ἦμισυ συνέλαβε τὴν ἰδέαν, τὸ δὲ ἕτερον ἀγγλικόν του ἥμισυ τὴν ἐξετέλεσεν.

Εἰς ποίαν περίστασιν; Εἴπωμεν τοῦτο.

Ο Ραντάλφ

Τεσσαράκοντα περίπου ἔτη πρὸ τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν συμβαίνουσι τὰ γεγονότα τὰ ὁποῖα ἐξιστοροῦμεν, ὑπῆρχεν ἐν τοῖς περιχώροις τῶν Παρισίων, πλησίον τοῦ κυκλοτεροῦς τείχους, μεταξὺ τοῦ Λάκκου τῶν Λύκων καὶ τοῦ Μνημείου Ἰσσάρ, οἰκημά τι ὁποῖον.

Ἦτο δὲ τοῦτο κτίριον μεμονωμένον, ἐν ἀνάγκῃ λαιμοτομίας.

Ἐκεῖ ἐμενε μὲ τὴν γυναῖκα του καὶ τὸ παιδίον του εἷς τὶ ἀστολιστοῦ, ἀρχαῖος ὑπάλληλος τοῦ Εἰσαγγελέως τοῦ Διατελέ, γενόμενος ἤδη κλέπτης καὶ διαπρέπας ἀργότερον ἐν τῷ Κακουργωδικείῳ.

Ἡ οἰκογένεια ἐκείνη ἐκαλεῖτο οἱ Ραντάλφοι.

Ἐβλεπες ἐν τῷ ἐρειπίῳ ἐπὶ μιᾶς τραπέζης ἐξ ἀνακαρδίου δύο σκάφη ἐκ πορσελαΐνης ἀνθογραφοῦς ἐπὶ τοῦ ἑνὸς ἀνεγινώσκοντο διάγραμμάτων ἐπιχρύσων· μνήμη φίλου;, καὶ ἐπὶ τοῦ ἄλλου: δῶρον ὑπολήψεως.

Τὸ παιδίον εὑρίσκετο ἐν τῷ κατηγωγίῳ μίγδην μετὰ τοῦ ἐγκλήματος.

Ἐπὶ δὲ ὁ πατὴρ καὶ ἡ μήτηρ ἦτο ἐκ τῆς μεσαίας στωικῆς τάξεως, τὸ παιδίον ἐμάνθανε νὰ ἀναγινώσκῃ· τὸ ἀνέτρεφον. Ἡ μήτηρ ὠχρά, σχεδὸν ῥακενδύτις, ἔβλεπε μηχανικῶς «ἀνατροφήν» εἰς τὸν μικρόν της, τὸν ἐβίβασκε νὰ συλλαβίζῃ, καὶ διεκόπτετο ὅπως βοηθήσῃ τὸν σύζυγον της εἰς τινα ἐνέδρας ἢ ὅπως ἐλκύσῃ διὰ τῶν θελγήτρων της διαβάτην τινά.

(Ακολουθεῖ)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
ΧΗΜΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΚΑΙ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ
Γενικὸς ἀντιπρόσωπος διὰ τὴν Λέσβον
ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΗΣ ΚΑΙ ΛΑΓΟΥΜΙΔΗΣ
ΜΥΤΙΛΗΝΗ
Ἐπὶ τῆς Προκυμαίας.

Ἄνευ χημικῶν λιπασμάτων εἶναι ἀδύνατον νὰ εὐδοκιμήσουν αἱ φυτεῖαί σας.

Τὰ ἑλληνικὰ χημικὰ λιπάσματα εἶναι τὰ μόνα γνήσια. Περιέχουσιν ἄζωτον, φωσφορικὸν ὀξὺ καὶ κάλι.

Διὰ σιτηρά, καπνόν, ἐσπεριδοειδῆ, λαχανικά, ἄνθη, ἀμπέλους, ἐλαίας κ. λ. π. εἶναι τὰ μόνα ἐνδεδειγμένα λιπάσματα.

Ἔχουν δοκιμασθῆ καὶ ἔχουν δώσῃ πονταχοῦ ἄριστα καὶ ἐπικερδέστατα ἀποτελέσματα εἰς ὅλας τὰς γαίας.

Δὲν ἀπαιτεῖται χημικὴ ἀνάλυσις τῶν γαιῶν.

Τιμαὶ μέτριαι.

Παρέχονται ἐδηγίαι χρήσεως.

Δοκιμάσατε ἄπαξ καὶ θὰ πεισθῆτε.